

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 10. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 23. november 2012
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Bjarne Laustsen (S),
Jeppe Kofod (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Erling
Bonnesen (V), Henrik Høegh (V), Pia Adelsteen (DF),
Merete Riisager (LA) og Christian Juhl (EL), Nikolaj
Villumsen (EL)

Desuden deltog: Børne- og undervisningsminister Christine Antorini (S),
minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Mette Gjerskov
(S), handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr (SF)
og kulturminister Uffe Elbæk (RV)

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3201 (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 26.- 27. november 2012

Dagsordenspunkterne 1-9 hører under Børne- og Undervisningsministeriets res-
sort og blev forelagt af børne- og undervisningsministeren under dette punkt på
Europaudvalgets dagsorden.

Dagsordenspunkterne 10-18 hører under Kulturministeriets ressort og blev fore-
lagt af kulturministeren under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

Undervisningsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet for
uddannelse og ungdom, der finder sted på mandag og tirsdag.

Der er 5 punkter på dagsordenen ved rådsmødet for uddannelse og 4 punkter på
dagsordenen ved rådsmødet for ungdom.

Alle punkterne forelægges til orientering.

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Erasmus for Alle – EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt – Status

KOM (2011) 0788

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUV alm. del (11) – bilag 547 (side 1093 (FO, forhandlingsoplæg
forelagt EUU 3/5-12)

Undervisningsministeren: På rådsmødet vil det cypriske formandskab orien-
tere om status for forhandlingerne om EU's kommende uddannelses- og ung-
domsprogram "Erasmus for Alle".

Under det danske EU-formandskab nåede Ministerrådet til enighed om en delvis generel indstilling om Kommissionens forslag.

Det var et rigtig godt resultat, der nu sætter rammerne for de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet, som forhåbentlig munder ud i en aftale i 2013, der sikrer bedre rammer for mobilitet og uddannelsessamarbejde i Europa.

Henrik Høegh håbede ikke, man i budgetforhandlingerne ville skære på "Erasmus for Alle".

Han nævnte, at der havde været en del ønsker – både fra danske og udenlandske universiteter – om at få et lidt mere fortællende navn end "Erasmus for Alle". Derfor spurgte han, om der var nogle forslag på bordet.

Undervisningsministeren svarede, at der ikke var sket meget siden det danske formandskab, hvilket nok hænger sammen med budgetproblemerne, som drøftes mellem finansministrene. Derfor er der endnu ikke taget stilling til, hvor mange penge der skal afsættes. Under det danske formandskab klargjorde vi den indholdsmæssige ramme.

Med hensyn til navnet var det undervisningsministerens personlige holdning, at "Erasmus for Alle" ikke er et dårligt "brand", idet rigtigt mange unge kender Erasmus. Parlamentet har uofficielt været inde på, at man skulle kalde det "Yes, Europe".

Merete Riisager var enig i, at det er et udmærket program, selv om man kan diskutere, om der er styr på "return on investment".

2. Læsefærdigheder

-- Rådskonklusioner

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Undervisningsministeren: Det første punkt på uddannelsesområdet er vedtagelsen af et sæt rådskonklusioner om læsefærdigheder, hvor medlemsstaterne og Kommissionen opfordres til at iværksætte initiativer, der kan styrke borgernes færdigheder.

Vi har en fælles målsætning i EU om at reducere andelen af elever med ringe færdigheder i læsning og matematik til højst 15 procent i 2020.

Den nuværende andel af elever med ringe færdigheder i læsning i EU er 20 procent. Det tilsvarende tal for Danmark er 15,2 procent.

Selv om vi i det lys er godt med i Danmark, kan vi alligevel blive bedre. Og hvis læsefærdighederne skal styrkes i hele EU, er det nødvendigt, at vi bliver bedre til at dele god praksis og udnytte de ressourcer, som findes på europæisk plan.

Regeringen støtter derfor vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at vi kan lære af hinanden, og politikerne kan sidde og diskutere så meget, men hun ville gerne vide, om der er noget økonomi forbundet med de forskellige forslag – bortset fra "Erasmus for Alle" – og hvad det konkret medfører.

Undervisningsministeren mente, det giver værdi at dele erfaringerne om, hvordan man løfter nogle af de fælles udfordringer. Det, der er på dagsordenen, er, hvordan vi kan øge læsefærdigheden og matematikfærdigheden, som er to grundlæggende kompetencer. Der bliver ikke lavet fælles politikker, men vi bliver klogere.

3. Uddannelse i Europa 2020 strategien

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 18)

Undervisningsministeren: Det andet punkt på dagsordenen er et sæt rådskonklusioner om uddannelses bidrag til Europa 2020 strategiens målsætning om at skabe vækst og beskæftigelse.

Selv om uddannelse er et nationalt kompetenceområde i EU, så er det i alle medlemsstatsers interesse, at de enkelte lande styrker deres uddannelser.

Et vedvarende fokus i det europæiske uddannelsessamarbejde er at sikre, at uddannelserne har en bedre kobling til arbejdsmarkedet. Det gælder i hele uddannelsessystemet.

I rådskonklusionerne opfordres medlemsstaterne derfor blandt andet til at skabe en bedre kobling mellem teori og praksis i uddannelserne. Det er et indsatsområde, som vi allerede arbejder med i Danmark.

Regeringen kan derfor støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Pia Adelsteen henviste til, at vi har en 2020 strategi i Danmark, og spurgte, hvorfor man skal have en 2020 strategi i EU.

4. Validering af ikke-formel og uformel læring

– *Henstilling*

KOM (2012) 0485

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 21)

Undervisningsministeren: Det tredje punkt på uddannelsesområdet er vedtagelsen af en henstilling om validering af ikke-formelle og uformelle kompetencer.

Mulighederne for at få vurderet og anerkendt kompetencer opnået uden for det formelle uddannelsessystem varierer meget medlemsstaterne i mellem.

Formålet med henstillingen er derfor at understøtte medlemsstaternes arbejde med at udvikle bedre muligheder for anerkendelse af uformelle kompetencer.

Det kan styrke den enkeltes muligheder på arbejdsmarkedet og kan gøre det nemmere at gå fra at være ufaglært til faglært.

Et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne, når det gælder anerkendelsen af kompetencer, skal samtidig sikre, at mobiliteten styrkes hos både arbejdstagere og studerende.

På den baggrund kan regeringen støtte vedtagelsen af henstillingen.

Pia Adelsteen spurgte, hvordan man i det praktiske har tænkt sig at tjekke, om man har nogle kompetencer, som ikke lige står på et stykke papir.

Undervisningsministeren pointerede, at vi er rigtigt langt i Danmark, hvor vi har et velfungerende system, hvor man som voksen kan få afdækket, hvad man har med sig i bagagen. Vi drøfter, hvordan vi kan få udviklet dette, sådan at alle voksne har de muligheder. Man kan vælge at bruge kvalifikationsnøglen, men der er ikke noget krav om, at vi skal gøre det på samme måde.

5. Forbedring af lærernes kvalitet og status i en tid med knappe finansielle ressourcer

– *Politisk debat*

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 24)

Undervisningsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Den strukturerede dialog med unge om unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa

– *Rådsresolution*

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 26)

7. Fælles rapport om implementeringen af den fornyede ramme om det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2100-2018)

– *Fælles rapport*

KOM (2012) 0495

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 28)

8. Aktiv deltagelse og social inklusion af unge, særligt unge med migrantbaggrund

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 31)

9. Mobilitet og diversitet: Hvordan forbedres den sociale inklusion?

– *Politisk debat*

Rådsmøde 3201 – bilag 2 (samlenotat side 34)

Undervisningsministeren: Der er fire punkter på rådsmødet for ungdom. Først skal vi vedtage en resolution om den strukturerede dialog med unge om deres aktive medborgerskab.

Det er der ikke de store ben i. At unge deltager aktivt i samfundslivet er en selvfølge i de fleste europæiske lande – men ikke i alle.

Derfor har vi også sat aktivt medborgerskab som fælles overskrift for de sidste atten måneders indsats på ungdomsområdet. Det har vi gjort sammen med vores naboer i triosamarbejdet: Polen og Cypern.

Under vores formandskab holdt vi selv en ungdomskonference i Sorø med mere end 200 deltagere med samme tema. Så vi støtter den resolution, der ligger her.

Det andet punkt er en fælles rapport om, hvordan det går med gennemførelsen af det europæiske samarbejde på ungdomsområdet. Der vedtog vi i 2009 nye rammer for perioden fra 2010 til 2018.

Rapporten gør status for de sidste tre års indsats på en række områder som for eksempel beskæftigelse, mobilitet, kulturforbrug og sundhed. Alle områder af stor betydning for unges liv i dag. Den giver os også nogle nyttige fingerpeg for fremtiden.

Regeringen kan derfor støtte en vedtagelse.

For det tredje skal vi behandle det cypriotiske formandskabs udkast til rådskonklusioner om social inklusion af unge, særligt unge med migrantbaggrund.

Det er også et forslag, vi rigtigt gerne støtter. Unge indvandrere bliver ofte mødt med racefordomme og andre former for diskrimination. Det skal vi være med til at bekæmpe også på europæisk plan, ligesom vi gør det i vore hjemlande.

Endelig skal vi have en politisk debat om samme emne.

Pia Adelsteen forstod, at man ville støtte unge med migrantbaggrund i overgangen fra skole til erhverv, men mente, man burde støtte alle unge. Det er ikke kun migranter, der har særlige problemer.

Undervisningsministeren var enig i, at alle skal have muligheder for at gennemføre en uddannelse, men det cypriotiske formandskab har valgt særligt at fokusere på migrantbefolkningen, som har særlige udfordringer.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3202 (landbrug og fiskeri) den 28.-29. november 2012

Fødevareministeren: Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden vil jeg vil forelægge rådsmødet for landbrug og fiskeri den 28.-29. november 2012.

Jeg forelægger punkterne 1-4 om landbrugsreformen til forhandlingsoplæg. Nu er vi kommet så langt, at vi nu håber, vi begynder at nærme os enden.

De resterende punkter er til orientering.

Hovedemnet for rådsmødet for landbrug og fiskeri den 28.-29. november 2012 er landbrugsreformen, hvor formandskabet vil forsøge at opnå delvis generel indstilling på alle fire reformforslag. En generel indstilling som fastlægger Rådets holdning inden forhandlingerne med Europa-Parlamentet. Parlamentet er parallelt gået i gang med at fastlægge en holdning, og der forventes en afstemning i Landbrugsudvalget i januar 2013 og efterfølgende på plenaren i marts 2013. Det er tidsperspektivet.

Formandskabet lægger op til en delvis generel indstilling, da elementer, som indgår i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme, ikke kan konkluderes blandt landbrugsministrene. Derfor er det en "delvis" generel indstilling. Det drejer sig om:

- Budgetniveauet for landbrugspolitikken.
- Fordelingen mellem medlemslandene.
- National medfinansiering.
- Princippet om greening og princippet om capping.

Der kan også være andre emner, som der ikke kan opnås enighed om på nuværende tidspunkt. Det må vi forudse. Det kan blive svært, hvis vi ikke har en samlet pakke, så det er stadig væk meget usikkert, hvor langt vi kan nå.

I går havde vi en teknisk gennemgang af reformforslagene i Fødevareudvalget, men jeg vil alligevel også i dag gennemgå de 4 forslag og holdningen til de forskellige elementer.

- FO 1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:**
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
– *Delvis generel indstilling*
KOM (2011) 0625, KOM (2012) 0552
Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 3)
EU-note (11) – E 11 (note af 8/11-11 om reform af den fælles landbrugspolitik)
KOM (2011) 0625 – svar på spørgsmål 1
EUU alm. del (11) – bilag 88 (henvendelse af 10/11-11 fra Mellempolitisk Samvirke)
KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)
KOM (2011) 0625 – bilag 3 (udtalelse fra det irske parlament vedr. reformpakke om den fælles landbrugspolitik)
Udtalelser fra andre nationale parlamenter vedr. reformpakken om den fælles landbrugspolitik: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/dossier/document/COM20110625.do>
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 161, senest behandlet i EUU 17/10-12)
- FO 2. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:**
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik
– *Delvis generel indstilling*
KOM (2011) 0628, KOM (2012) 0551
Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 23)
EU-note (11) – E 11 (notat af 8/11-11 om reform af landbrugspolitikken)
EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 163, senest behandlet i EUU 17/10-12)

- FO 3. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles
markedsordning for landbrugsprodukter
(fusionsmarkedsordningsforordningen)**
– *Delvis generel indstilling*
KOM (2011) 0626, KOM (2011) 0629, KOM (2012) 0535
Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 34)
EU-note (11) – E 11 (notat af 8/11-11 om reform af
landbrugspolitikken)
EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra
Concord Danmark)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (12) – bilag 18 (side 1569, senest behandlet i EUU
21/9-12)
- FO 4. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til
udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for
Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)**
– *Delvis generel indstilling*
KOM (2011) 0627 og KOM (2012) 0553
Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 47)
KOM (2011) 0627 – bilag 2 (henvendelse af 5/12-11 fra
Økologisk Landsforening)
EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra
Concord Danmark)
EU-note (11) – E 11 (notat af 8/11-11 om reform af
landbrugspolitikken)
Udvalgsmødereferater:
Rådsmøde 3182 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 11/7-12)
EUU alm. del (12) – bilag 18 (side 1567 behandlet i EUU 21/9-
12)

Fødevarerministeren: Vi starter med den direkte støtte. Forslaget om direkte støtte indeholder en række elementer, som indgår i budgetforhandlingerne. Det gælder selvfølgelig budgetniveauet og fordelingen af den direkte støtte mellem medlemslandene.

Capping indgår også i budgetforhandlingerne, og der lægges i det seneste udkast op til, at capping skal være frivilligt for medlemslandene. Jeg vil også sige, at Kommissionens forslag var meget bureaukratisk.

De grønne krav knyttet til 30 pct. af den direkte støtte indgår også overordnet i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme, hvor der lægges op til, at der skal være fleksibilitet for medlemslandene. Indholdet og håndteringen af de 3 grønne krav drøftes af landbrugsministrene. Det er afgrødediversificering – altså

dette med at have flere afgrøder på en gang – permanent græs og miljøfokusområder.

Kommissionen foreslår, at de 30 pct. af den direkte støtte knyttet til de grønne krav skal være obligatorisk for landmanden, hvis landmanden vil have basisbetalingen på 70 pct.. En række medlemslande ønsker, at det skal være frivilligt for landmanden.

Der er indsat en mulighed for, at medlemslandene kan anvende det, vi kalder ækvivalente tiltag – her er vi igen ovre i EU-bureaukratisprog; det vil sige tiltag som har samme effekt – for miljø og klima. Det kan være igennem certificering af landbrug eller ved landdistriktstiltag. Dermed vil landene kunne målrette tiltagene noget mere. I forhold til certificering kan der være forskelle mellem landene i forhold til, hvad der er lovkrav, og hvad der er frivilligt. Certificeringsordninger bør dels godkendes af Kommissionen, dels bør de derefter kunne anvendes i de andre lande, og endelig bør certificeringsordninger også kunne omfatte lovkrav. Ækvivalens og effekt bør være det centrale.

Her er det også relevant at se på samspillet med landdistriktspolitikken, hvor der selvfølgelig ikke generelt bør kunne gives dobbeltstøtte. Vi er nødt til at finde en enkel måde at håndtere dette spørgsmål på.

For afgrødediversificering er der fundet lidt mere fleksible løsninger, hvor bedrifter med under 10 hektar agerjord undtages.

For opretholdelse af permanent græs er der lagt op til at gå tilbage til en regional model, hvor man foretager en beskyttelse på regionalt niveau. Det giver efter min mening mere fornuft end at skulle håndtere det på markniveau som foreslået af Kommissionen.

Det vigtigste grønne krav er miljøfokusområder, hvor Kommissionen foreslår, at 7 pct. af agerjorden skal udlægges som miljøfokusområder. Der lægges nu op til, at bedrifter under 10 hektar undtages også her. Tilsvarende er der også fokus på, hvilke arealer og tiltag der kan indgå i miljøfokusområderne. Mange medlemslande ønsker en lavere sats end 7 pct.

Fra dansk side ønsker vi, at der skal ses på miljøfokusområder på regionalt niveau i et samarbejde mellem landmænd, frem for at alle landmænd skal levere 7 pct. Det giver mening i forhold til natur og miljø herhjemme.

I forhold til hvilke arealer der kan indgå i miljøfokusområderne, er der mange forskellige ønsker. Fra dansk side ønsker vi, at randzoner kan indgå. Et andet element i Danmark kan være efterafgrøder eller miljøafgrøder.

De grønne krav risikerer at blive bureaukratiske og uden effekt for miljøet. Derfor havde vi gerne set, at medlemslandene som et alternativ kunne overføre 10 pct. fra søjle I til søjle II. Et medlemsland kunne dermed anses for at opfylde samtlige grønne krav ved at bruge disse midler på miljø og klima i landdistriktspolitikken. Men det ser ikke ud til at få den store opbakning.

Et andet meget vanskeligt emne er den interne omfordeling, hvor vi fra dansk side foretrækker en model foreslået af Irland. Den er efterhånden blevet så kendt, at vi kalder den "den irske model". Den irske model vil ikke have de samme voldsom-

me konsekvenser som Kommissionens forslag. Grundlæggende kan jeg ikke se, hvorfor vi på EU-plan skal styre omfordeling mellem landmænd internt i medlemslandene, når støtten er fuldt afkoblet fra produktionen.

Det er især et stort problem for de danske kvæg- og mælkeproducenter, hvor støtten generelt alene på grund af Kommissionens forslag om intern omfordeling vil blive reduceret med mellem 11 og 54 pct. frem til 2019. En mindre gruppe på 200 landmænd vil blive reduceret med ca. 77 pct. Det må vi simpelt hen få ændret.

Problemet er også, at den voldsomme interne omfordeling får flere medlemslande til at kræve mulighed for at yde mere koblet støtte. Det vil være konkurrenceforvridende, og det er for mig et klart argument imod intern omfordeling.

På spørgsmålet om definitionen af en aktiv landmand havde Kommissionen lagt op til en administrativt ekstremt tung model med oplysninger om hver enkelt landmands indkomst. Under dansk formandskab blev der i Rådet opbakning til, at det skal være frivilligt for landene, så det afgørende er anvendelsen af jorden.

Kommissionen foreslog obligatoriske ordninger under den direkte støtte for små landbrug og unge landmænd. Fra dansk side ønsker vi, at medlemslandene selv kan prioritere. Det ser i hvert fald ud til, at ordningen for små landbrug bliver frivillig.

Det bliver en meget svær opgave for formandskabet at opnå enighed om en generel indstilling om den direkte støtte. Udover de elementer, der vedrører den flerårige finansielle ramme, så vil det efter min mening også blive svært at opnå enighed især om de grønne krav og intern omfordeling.

Det var den direkte støtte.

Så går vi over til punkt 2, den horisontale forordning. Den horisontale forordning omfatter spørgsmål om kontrol og administration. Forenkling, forenkling og mere forenkling er vores hovedfokus i det forslag, der ligger. Det gælder om at mindske de administrative byrder både for lande og landmænd.

Et eksempel er, at vi arbejder for samme niveau for den fysiske kontrol af de grønne krav som for krydsoverensstemmelse. Kommissionen vil have, at vi skal kontrollere 5 gange så meget, når det gælder de grønne krav, end når det gælder krydsoverensstemmelse – 5 pct. imod 1 pct. Der vil være en meget stor regning forbundet med Kommissionens forslag om de grønne krav. Derfor bør der være mulighed for, at EU medfinansierer en del af de administrative udgifter, som er under søjle II.

Krydsoverensstemmelse og kravene om god landbrugs- og miljømæssig tilstand – GLM – indgår også i den horisontale forordning. I Kommissionens forslag skulle vandrammedirektivet og pesticiddirektivet efterfølgende kunne inkluderes i krydsoverensstemmelse – af Kommissionen via en delegeret retsakt. Der er nu enighed om, at det skal ske gennem den almindelige lovgivningsprocedure. Disse krav skal være så entydige som muligt, så hverken medlemslande eller landmænd ender i fortolkningsproblemer.

Hvad angår punkt 3, vedrørende markedsordningen, er vores hovedfokus fra dansk side at undgå nye tiltag i forhold til producentorganisationer og de såkaldte interprofessionelle organisationer. Det skal ske på frivillig basis for landmændene, og det må ikke kunne opsplitte det indre marked.

Der er to andre emner, som det bliver svært for formandskabet at lukke. Det vedrører forlængelse af sukkerkvoter og vinbeplantningsrettigheder. Det ser vi gerne afskaffet fra dansk side, men det tvivler jeg stærkt på, at der er opbakning til.

En stor gruppe medlemslande ønsker også at gøre det lettere at anvende de traditionelle markedsinstrumenter som de gode, gammeldags offentlig intervention og privat oplagring. Det arbejder vi aktivt imod fra dansk side.

Spørgsmålet om krisereserven indgår også i budgetforhandlingerne. Krisereserven er en budgetreserve, der kan anvendes til markedstiltag ved kriser. Det er vi skeptiske over for fra dansk side. Vi er især skeptiske over for, hvad der kaldes en krise.

Punkt 4 drejer sig om landdistriktspolitikken. Forslaget om landdistriktspolitikken kom vi meget langt med under dansk formandskab. Det er måske også det forslag, hvor der er størst sandsynlighed for at få opbakning til en delvis generel indstilling.

I forhandlingerne om den fremtidige finansielle ramme indgår fordelingen af landdistriktsbudgettet mellem medlemslandene, overførsel af midler mellem søjle I og søjle II samt den nationale medfinansiering.

Fra dansk side mener vi, at vi skal have en større andel af landdistriktsbudgettet. Derudover støtter vi, at der kan overføres midler fra søjle I til søjle II. Endelig ønsker vi også at give prioritet til miljø og klima, så der ikke er national medfinansiering af disse tiltag.

Budgetemnerne kan ikke indgå i den delvise generelle indstilling, og jeg tror også, at det bliver svært at nå til enighed om nye fælles kriterier for det, der hedder områder med naturbetingede ulemper – LFA. Det støtter vi ellers fra dansk side – altså at der opnås enighed.

Formandskabet fokuserer på at finde et kompromis i forhold til investeringsstøtte til kunstvanding og til opfyldelse af lovkrav indtil 3 år efter at de er trådt i kraft. Særligt forslaget om investeringsstøtte til lovkrav, efter at de er trådt i kraft, har jeg meget svært ved at acceptere. Det er reelt en belønning til dem, der ikke overholder loven. Det giver helt forkerte incitament.

På den mere positive side vil jeg gerne fremhæve muligheden for at yde engangserstatning, der vil gøre det lettere at støtte vedvarende tiltag i forhold til natur og miljø. Det blev der opbakning til under det danske formandskab.

Hvis man ser på den samlede landbrugsreform som en pakke, så er det på nuværende tidspunkt meget svært at vurdere, hvor langt formandskabet kan nå i forhandlingerne, da det hænger så tæt sammen med budgetforhandlingerne. De er jo ikke afsluttet endnu. De væsentligste udeståender er helt klart de grønne krav og den interne omfordeling. Jeg tror, at det er svært at nå et kompromis på de to emner lige nu.

På et tidspunkt kommer vi også til at begynde at diskutere behovet for en overgangsordning, hvis dette ikke kan nå at træde i kraft den 1. januar 2014.

FO Jeg vil tage forhandlingsoplægget for de 4 forslag sammen. Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man fra dansk side støtter et kompromisforslag, der kan opnå kvalificeret flertal i Rådet, idet den endelige stillingtagen afventer en samlet vurdering af hele reformpakken, naturligvis.

Generelt vil regeringen:

- Arbejde for at reducere landbrugsstøtten i EU på en måde, der gavner forskning, innovation og markedsadgangen for udviklingslandene, forbedrer miljøet og modvirker klimaforandringer.
- Arbejde for at styrke medlemsstaternes muligheder for at vælge at bruge en større del af landbrugsstøtten til formål som natur, miljø og økologi.
- Lægge vægt på, at drøftelserne om Kommissionens reformforslag ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle rammer.

Specifikt på den direkte støtte arbejder regeringen:

- For en reel greening af den direkte støtte.
- For øget fleksibilitet i forbindelse med overførsel af midler mellem søjle I og II, og at en sådan overførsel samlet set ikke bør forøge støtten på EU-plan til landbrugssektoren.
- Imod en omfordeling af den direkte støtte mellem medlemsstaterne. Man vil derfor arbejde for, at der i denne drøftelse i givet fald skal ses på samtlige dele af EU-budgettet, herunder også søjle II.
- For en fortsat øget afkobling af den direkte støtte.
- For at medlemsstaterne frivilligt kan beslutte, hvorvidt der skal ske en udjævning af den direkte støtte i landet.
- For at ordninger for mindre landbrug, unge landmænd, økonomiske kriterier for definitionen af aktiv landmand og capping gøres frivilligt for medlemslandene.

Specifikt på den horisontale forordning arbejder regeringen for at sikre en sund forvaltning af EU's midler og lægger vægt på, at producenter og myndigheder ikke pålægges uforholdsmæssigt store administrative byrder, og at de administrative merudgifter ikke stiger væsentligt i forhold til det nuværende niveau.

Regeringen arbejder endvidere for:

- At Kommissionens mulighed for at anvende flat-rate underkendelser begrænses.
- At der gives mulighed for, at en andel af søjle I-midlerne kan anvendes til administration – på tilsvarende måde som det i dag er muligt med midler under søjle II.
- At skabe øget åbenhed om de midler, der udbetales i landbrugsstøtte.
- At opretholde principperne bag krydsoverensstemmelse og god landbrugs- og miljømæssig praksis.

Specifikt på markedsordningen arbejder regeringen for en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik, herunder:

- At markedsinstrumenter anvendes som et sikkerhedsnet under markedet, og at mulige nye instrumenter ikke begrænser det indre markeds funktion eller den frie konkurrence.
- At de samlede udgifter til markedsforanstaltninger reduceres væsentligt.

Specifikt på landdistriktspolitikken arbejder regeringen for:

- At det skal være muligt for en medlemsstat at anvende hele den tildelte landdistriktskonvolut på miljø, klima- og naturforanstaltninger, og at der ikke bør stilles krav om national medfinansiering af landdistriktsstøtte, der har miljø-, klima- eller naturformål.
- En ændret fordeling af midlerne i søjle II.
- At mulighederne for tiltag vedrørende grøn innovation og teknologisk udvikling forbedres, hvor dette bidrager til en omkostningseffektiv opfyldelse af EU's mål på natur-, miljø- og klimaområdet.
- At der skabes adgang til at yde engangskompensation i forbindelse med natur-miljø- og klimatiltag.
- At det bliver muligt at yde støtte til initiativer, der skal fremme dyrevelfærd og økologi.

Formanden gjorde opmærksom på, at der var kommet svar på de spørgsmål, der var stillet om de økonomiske konsekvenser vedrørende landbruget, som udvalget stillede efter mødet med statsministeren i onsdags, og at svaret var runddelt på bordene.

Erling Bonnesen hældede til at sige ja til forhandlingsoplæggene, og det samme gjaldt De Konservative, som ikke kunne være til stede på Europaudvalgsmødet. Når han sagde "hældede til", var det fordi der var en række ting, han gerne ville have afklaret.

V og K har også ved tidligere mandatgivning sagt ja til en reduktion af landbrugsstøtten og en omlægning af den med den klare tilføjelse, at alle landmændene i EU rammes ligeligt. Selvfølgelig har alle lande ikke samme niveau, men spørgsmålet er, om fødevareministeren vil arbejde for, at danske landmænd ikke kommer ud for en hårdere reduktion end andre EU-landmænd. Det vil man gerne have afklaret på en måde, så det kommer med i mandatet. Det mente han, der var en klar forventning om i brede kredse i erhvervet.

Forleden dag var statsministeren så venlig at bede fødevareministeren tage sig af de økonomiske konsekvenser. Man skal selvfølgelig ikke overdramatisere situationen, men det er nogle ganske dramatiske konsekvenser, hvis "worst case" scenariet skulle blive til virkelighed, hvad vi bestemt ikke håber. Erling Bonnesen ville ikke gå ind i taldiskussionen her, men noterede sig, at fødevareministeren selv sagde, at noget sådant skal forhindres. På denne baggrund spurgte han, om fødevareministeren er enig i, at så galt, som det er beskrevet i "worst case" scenariet, må det ikke gå.

Risikoen for en renationalisering af landbrugsstøtten begynder at spølge i debatten. Rygtet sige, at hvis EU-støtten bliver reduceret, vil Frankrig og andre lande uden for systemet iværksætte nogle andre hjælpesystemer til deres egne landmænd. Det er fuldstændig uacceptabelt. Der skal være lige konkurrence. Det ville han gerne have fødevareministeren til at kommentere.

Nikolaj Villumsen pegede på, at man er i gang med budgetforhandlinger, hvor meget kan ske, og lige præcis landbrugsstøtten er et sted, hvor spildet af penge er helt vanvittigt. Han tilføjede, at det ikke er småpenge, det drejer sig om, idet landbrugsstøtten udgør 40 pct. af EU's budget. Landbrugsstøtten er ubrugelig, og den er rigtig skidt for verdens fattigste lande. Derfor opfordrede han fødevareministeren til at slå til, hvis hun skulle få chancen for helt at afskaffe landbrugsstøtten.

Desværre tvivlede han på, at statsministrene havde afskaffet landbrugsstøtten, når fødevareministeren mødte frem til rådsmødet. Han var lidt ked af regeringens forhandlingsposition for så vidt angår budgettet, som er, at den er parat til at acceptere, at det grønne falder ud af budgettet, og er parat til at acceptere, at der skal være en stigning.

Til gengæld syntes han, at det mandat, regeringen søger i forbindelse med det kommende rådsmøde, er fornuftigt. Det vil gavne miljøet, man vil sikre udviklingslandene en bedre adgang til EU's forbrugere, og det er fornuftigt at bruge pengene på at modvirke klimaforandringer. Det er vigtigt, at fødevareministeren står fast på at kæmpe for, at støtten bruges bedst muligt i landene til at fremme økologi og miljø og natur. Vi står i den absurde situation, at man bruger milliarder på noget, der er ubrugeligt, samtidig med at vi er konfronteret med en kæmpe stor klimakrise og enorme miljøproblemer.

Enhedslisten bakker op om de fire mandater, regeringen beder om.

Pia Adelsteen delte Erling Bonnesens bekymring for konkurrencevilkårene. Vi skal holde øje med, at man ikke får uens konkurrencevilkår. Det er selvfølgelig et bredt mandat, fødevareministeren søger, men det forstod hun godt. Uanset at hun støttede Nikolaj Villumsens idé om helt at få landbrugsstøtten afskaffet, mente hun ikke, det var særligt realistisk. Vi må forsøge at være mere konstruktive.

Dansk Folkeparti kan på denne baggrund også give opbakning til forhandlingsoplæggene.

Merete Riisager var ikke i tvivl om, at vi står over for ganske betragtelige forandringer, som vil få stor betydning for dansk landbrug. Liberal Alliance er enig i regeringens ambition om at skrue ned for landbrugsstøtten og udfase den over tid. Men hun kunne tilslutte sig Erling Bonnesens bemærkning om, at det er vigtigt, at det sker på en måde, så man ikke får forvredet konkurrencen mellem landene. De principper, fødevareministeren har redegjort for, lægger et stort ansvar på den danske regering, fordi der gives en større fleksibilitet. Derfor bliver det noget, man kommer til at diskutere på nationalt plan.

Der er nogle principper i det, som fødevareministeren lægger frem, som det er værd at hæfte sig ved. For det første handler det ikke kun om landbrug, men og-

så om klimaet. Her vil Liberal Alliance generelt henstille til regeringen, at den holder fokus på det, der virker – snarere end det som ser nydeligt ud.

I relation til nærhedsprincippet må man, når tingene lægges tilbage til landene, spørge, om det overhovedet er EU's opgave at regulere det. Måske skulle vi beholde vores egne penge og bruge dem dér, hvor det gør mest gavn, i stedet for at slynge dem en tur omkring i EU-systemet.

Med hensyn til de enkelte dele er Liberal Alliance skeptisk over for princippet om capping, som er administrativt tungt. Partiet er bekymret for de konsekvenser, det kan få for effektive landmænd. Merete Riisager spurgte, om fødevareministeren er enig i den bekymring.

Med hensyn til mandatet under punkt 2 om finansiering og forvaltning mener Liberal Alliance, at der kan ske en bureaukratisering, som kan gøre systemet uoverskueligt for den enkelte landmand.

Med hensyn til mandatet under punkt 3 syntes Merete Riisager, det er utroligt trist, at vi skal sidde og diskutere petitesser som støtte til skolemælk. Det burde slet ikke være EU's opgave.

I forhold til mandatet under punkt 4 om landdistriktsstøtte lægger Liberal Alliance vægt på den nationale medfinansiering, som er et sundt princip. Hvis der ikke bliver national medfinansiering, bliver der tale om "gratis penge", som man vil være mindre ansvarlig over for.

Henrik Høegh var glad for, at de sidste ordførere går ind for, at man skal være realistiske og ikke blot sige, at støtten skal væk. På den måde bliver man hørt i forhandlingerne.

Venstre er enig i de generelle besparelser, som fremgår af fødevareministerens svar vedrørende økonomien. Risikoen ligger i det specifikke, som angår specifikke producenter eller enkelte lande. Det er dér, de meget voldsomme procenter kommer frem. Som Erling Bonnesen understreger, er det vigtigt, at vi hele tiden tænker i en ensartet nedskæring og tænker på, hvor de særlige risici for danske landmænd ligger.

Han håbede, han hørte rigtigt, når han hørte, at fødevareministeren ville arbejde for, at randzoner var en del af reformen. Han håbede også, fødevareministeren medtager efterafgrøder under dette punkt.

Det glædede Henrik Høegh, at fødevareministeren støtter den irske model.

Han var lidt bekymret, for hvis det bliver fuldstændig frit for de enkelte lande, hvad der skal henføres til søjle I, og hvad der skal henføres til søjle II. Det kan ramme kvægbruget herhjemme hårdt.

I relation til risikostyring spurgte han, hvor stor risiko der er for, at landene kan bruge søjle II til at betale forsikringspræmier, hvilket vil give en konkurrenceforvridning

Endelig spurgte Henrik Høegh, om fødevareministeren går ind for, at vandrammedirektivet kommer ind under krydsoverensstemmelsesbestemmelserne, idet han henviste til, at det er en diskussion om retssikkerhed i relation til krydsoverensstemmelse.

Fødevarerministeren indledte svarrunden med at sige, at landbrugsstøtten burde være afgået ved døden samtidig med murens fald, men nu er den der. Vi prøver at reducere den, men det, der ligger i hele den danske regerings forslag, er, at vi skal bruge den til noget fornuftigt. Det er derfor, vi er så optaget af at finde nogle grønne løsninger. Vi er optaget af landdistriktspolitikken. Så vi får noget mere for alle de mange penge, der skal bruges på EU's landbrugspolitik.

I relation til de dramatiske tal, både Erling Bonnesen og Henrik Høegh havde nævnt, gennemgik fødevarerministeren nogle af de ændringer, der var sket i natteløbet. Lige nu ser det ud til, at man vil lade budgettet stige med 8 mia. euro i forhold til det, vi troede. Men der er fortsat tale om en reduktion. Inden for søjle I lægges der op til en mindre reduktion. Man er begyndt at tale om, at der skal være en minimumsstøtte pr. hektar, hvilket skal hjælpe de baltiske lande, men vil betyde en ekstra reduktion for Danmark. Så det går både den ene vej og den anden vej. En særlig gruppe af lande kræver kompensation for omfordelingen af den direkte støtte. Fødevarerministeren svarede Merete Riisager, at det med hensyn til capping stadig så ud til, at det bliver frivilligt for landene. Den grønne andel er fortsat 30 pct. Der er lagt op til, at der skal være en vis fleksibilitet for medlemsstaterne til at gennemføre ækvivalente tiltag, ligesom medfinansiering under søjle II er fastholdt. Landbrugsministeren sagde, at dette var det vigtigste af det, der var sket i natteløbet, men understregede, at vi ikke er i mål endnu. Hun havde blot nævnt udviklingen for at vise, hvilken vej det går.

Pia Adelsteen siger, det er et bredt mandat, hvilket det også er, men samtidig er det også nogle ret konkrete mandater. Vi skal passe på, at vi ikke låser os fast, fordi der stadig væk er mange åbne døre.

Ligesom Erling Bonnesen var fødevarerministeren meget optaget af konkurrenceevnen. Derfor er det vigtigt, at vi prøver at skabe så lige betingelser som muligt. Det kommer ikke til at ske ved, at alle landmænd bliver reduceret ligeligt, sådan som Erling Bonnesen ønsker, for der sker en omfordeling mellem landene, bl.a. til fordel for nogle af de østeuropæiske lande. Det realistiske er, at vi beder dem, der skal betale, om at betale ligeligt, altså at udgifterne fordeles ligeligt.

Ligesom Erling Bonnesen var fødevarerministeren bekymret for, at der sker en renationalisering af landbrugsstøtten. Vi må holde fast i, at man ikke må give national støtte, medmindre visse særlige betingelser er opfyldt.

Hvis det skulle lykkes, som Nikolaj Villumsen håber, at få afskaffet al landbrugsstøtten, var fødevarerministeren sikker på, at både hun selv og statsministeren ville slå til. Men som nævnt er det ikke realistisk.

Fødevarerministeren var enig med Merete Riisager i, at vi på klimaområdet skal fokusere på det, der virker. Vi står med mange udfordringer på klimaområdet, bl.a. med nye sorter og nye måder at dyrke jorden på.

Hun var også enig med Merete Riisager i, at dér, hvor vi synes, det er vildt bureaukratisk, vil vi, hvis vi ikke helt kan få fjernet bestemmelserne, arbejde for, at det bliver frivilligt at anvende dem. Fødevarerministeren kunne ikke love, at der bliver mindre bureaukrati, men vi arbejder hele tiden for det.

National medfinansiering er et sundt princip. Der er national medfinansiering i søjle II, men ikke i søjle I. Hvis vi overfører fra søjle I til søjle II, skal det være uden national medfinansiering. Vi bestræber os på, at der bliver mindre national medfinansiering på de tiltag, vi gerne ser fremmet, således at det bliver billigere for medlemslandene at lave f.eks. grønne tiltag.

Fødevareministeren svarede Henrik Høegh, at randzoner omfatter både efterafgrøder og miljøafgrøder. Vi prøver at få det ind, men de 7 pct. er specifikt til randzoner. Der får vi nok ikke mulighed for at få efterafgrøder ind. Men vi kan måske få dem med i en certificeringsordning. Eller vi kan sige, at det, der er lovgivningsmæssigt besluttet, kan komme med.

Fødevareministeren medgav Henrik Høeg, at det godt kan blive svært at få gjort noget ved bestemmelserne om risikostyring. Men hun ville betragte det som super ærgerligt, hvis midlerne i søjle II anvendes til forsikringspræmier. Hun troede, det centrale var, at der blev meget strikte krav til krydsoverensstemmelse, hvad der sådan set også er i de fremlagte forslag. I WTO-forhandlingerne er det det, vi kalder kravene i den grønne boks.

Der er meget stor forskel på, hvad man opfatter som krise. Vi kæmper for, at krise er noget med oversvømmelser og ikke bare er almindelige udsving i priserne.

Erling Bonnesen fandt det ikke realistisk, at vi med et fingerknips kunne få afskaffet landbrugsstøtten. Derfor skal der være fokus på, at vi, så længe vi har landbrugsstøtten, får vor fair andel, hvilket præcis var det, statsministeren lovede i onsdags. Han var imidlertid nødt til at børe lidt mere i, hvad det betyder. Der er forskellige omkostninger i de forskellige lande, men alle må tage deres relative del af byrden, så resultatet på bundlinjen ikke bliver, at danske landmænd bliver udsat for negativ særbehandling og skal bære en uforholdsmæssig stor del af læsset.

Med hensyn til de beregninger, der ligger om økonomien og konsekvenserne f.eks. for mælkeproducenterne, sagde fødevareministeren, at det ikke må ramme så hårdt. Derfor spurgte Erling Bonnesen, om fødevareministeren er enig i, at så galt, som det ser ud i "worst case" scenariet, må det simpelt hen ikke gå. Han mente, der var behov for at sende den beroligende melding ud til erhvervet, hvor mange har investeret store beløb i mælkeproduktionen.

Eva Kjer Hansen sagde i relation til fødevareministerens svar til Merete Riisager angående bureaukratiet, at det ville være dejligt, hvis cappingordningen kunne blive frivillig, så vi kunne slippe for den.

Hun spurgte, om regeringen vil udnytte en eventuel mulighed for at overføre 15 pct. fra søjle I til søjle II. I det skriftlige svar på dette spørgsmål hedder det, at det afhænger af en samlet vurdering af mulighederne i den endelige reform og udfordringerne i Danmark. Hun bad fødevareministeren blive mere klar og sige, at sådan som den økonomiske situation ser ud nu, vil regeringen ikke gøre brug af den mulighed for at fjerne yderligere 15 pct. af støtten under søjle I.

Fødevareministeren erklærede sig fuldstændig enig med Erling Bonnesen i, at vi ikke skal komme i en situation, hvor de danske landmænd skal bære en større del af byrden end andre landes landmænd. Men det har jo været regeringens

politik hele vejen igennem. Vi skal ikke betale gildet. Vi har kæmpet imod omfordelingen mellem landene netop af samme grund. Vi har også kæmpet imod omfordelingen inde i landene. Det vil i Danmark være en kæmpe stor ulempe for mælkeproducenterne og kvægproducenterne, mens planteavlerne og svineavlerne vil få noget ud af det. Vi arbejder for den irske model, for efter den bliver det minimeret. Det mente fødevareministeren, regeringen var meget enig med Venstre i.

I relation til Eva Kjer Hansens spørgsmål pointerede fødevareministeren, at de finansielle rammer forhandles af finansministrene. Når det handler om capping, skyldes vor modstand alene, at der er tale om et kæmpe bureaukratisk system. Når man stiller dette op imod, hvad vi får ud af det, vil vi tillade os at vælge det fra.

Det er ikke det samme, der gælder for overførsel fra søjle I til søjle II. Det er en frivillig ordning, så de enkelte lande træffer deres egne beslutninger. Der er stor forskel på, hvad landene får fra søjle I og søjle II. Der lægges op til, at man både kan flytte fra søjle I til søjle II og kan flytte fra søjle II til søjle I. Fødevareministeren kunne på nuværende tidspunkt ikke sige til Eva Kjer Hansen, hvad vi vil gøre. Grunden til, at Fødevareministeriet har svaret, som det har gjort, er, at reformen først vil træde i kraft i 2014 – og det er ikke engang sikkert. Vi ved ikke, hvordan den økonomiske situation i landbruget ser ud på det tidspunkt. I øvrigt henviste fødevareministeren til, at der også havde været stor politisk diskussion om det spørgsmål i forbindelse med de muligheder, der var for modulation. Vi har politisk støttet, at vi skal have så meget over i søjle II som overhovedet muligt, men vi må også se på, hvilke virkninger det får for landbruget.

Henrik Høegh havde ingen problemer med det, fødevareministeren sagde i dag, men i det skriftlige oplæg, som fødevareministeren beder om mandat til, og som går videre til statsministeren og europaministeren, står der intet om det.

Han forstod, at regeringen vil være opmærksom på danske landmænds konkurrenceevne.

Formanden gjorde opmærksom på, at det er det mundtlige mandat, der tæller. Hun tilføjede, at det understreger nødvendigheden af, at man har et fyldestgørende referat af Europaudvalgets møder.

Henrik Høegh ville så opfordre fødevareministeren til at lade disse meldinger gå videre til statsministeren og europaministeren.

Erling Bonnesen var tilfreds med fødevareministeren svar og kunne på Venstres og Det Konservative Folkepartis vegne sige ja til mandatet. Han havde tillid til, at fødevareministeren var med på sporet nu og havde svaret bekræftende på hans og Henrik Høegs spørgsmål. Han havde en klar forventning om, at fødevareministeren også ville følge det op, sådan som det blev lovet i Fødevareudvalget.

Til allersidst bad han fødevareministeren om fremadrettet at holde øje med, hvad der sker af renationaliseringstiltag, og bekæmpe dem.

Merete Riisager kunne gå med til mandatet under dagsordenens punkt 1, men måtte gå imod de øvrige mandater.

Fødevareministeren takkede for mandaterne.

Hun sagde til Venstre, at det er helt afgørende, at vi i denne reform får kigget på, var der sikrer landbruget bedst, og at konkurrenceevnen for dansk landbrug er vigtig. Grunden til, at vi ikke har skrevet det så meget, er, at det fremgår af de forskellige enkeltelementer. Regeringen er optaget af landbrugets konkurrenceevne, den er optaget af de arbejdspladser, der er i landbruget, og af de arbejdspladser, der er i forbindelse med fødevareproduktionen, ligesom den er optaget af, at arbejdspladserne ligger nogle gode steder rundt omkring i landet.

Fødevareministeren ville selvfølgelig følge op i forhold til Europaudvalget og Fødevareudvalget. Derfor havde hun også forelagt et langt forhandlingsoplæg i Europaudvalget, selv om man havde haft en grundig drøftelse dagen før i Fødevareudvalget.

Hun ville naturligvis gerne holde øje med, om der er lande, som begynder at fikle med renationalisering.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens 4 forhandlingsoplæg. For så vidt angår dagsordenens punkt 1 havde ingen partier udtrykt sig imod det. For så vidt angår dagsordenens punkt 2-4 havde Liberal Alliance udtrykt sig imod det.

5. Forslag til Rådets forordning om anvendelse af mælkesyre til at reducere mikrobiologisk overfladeforurening på slagtekroppe af kvæg

– Vedtagelse

KOM (2012) 0578

Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 66)

Fødevareministeren: Kommissionen har fremsat forslag om anvendelse af mælkesyre til at fjerne mikrobiologisk overfladeforurening fra hele, halve og kvarte slagtekroppe af kvæg.

EFSA har efter anmodning fra Kommissionen udarbejdet en rapport om sikkerhed og effektivitet ved denne anvendelse af mælkesyre. Rapporten fastslår, at der ikke er sundhedsmæssige problemer forbundet med anvendelsen. Fødevarestyrelsen støtter den vurdering.

På grundlag af rapporten fra EFSA opstilles der i Kommissionens forslag krav til anvendelsesområde og nødvendige forudsætninger for anvendelsen.

På den baggrund kan vi fra dansk side støtte forslaget.

6. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2013

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 72)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 159, senest behandlet i EUU 17/10-12)

Fødevareministeren: Rådet skal drøfte status for forhandlingerne med Norge om en ny fiskeriaftale for 2013. Fiskeriaftalen har stor betydning for de danske fiskere. I forhandlingerne med Norge støtter jeg fastsættelse af kvoterne for 2013 på grundlag af den videnskabelige rådgivning og fastlagte forvaltningsplaner.

For torsk i Nordsøen og Skagerrak vil Danmark arbejde for, at den nødvendige reduktion af fiskeridødeligheden i 2013 sker ved yderligere foranstaltninger, der kan reducere udsmiddet i stedet for ved reduktion af TAC'en med 20 pct.

Derudover er det også vigtigt, at vi fortsat presser på for at reducere udsmiddet. Derfor vil jeg arbejde for, at der også i 2013 afsættes en kvotepræmie for torsk samt eventuelt flere arter i Nordsøen. Kvotepræmien skal kunne tildeles de fiskere, der fisker under fuld dokumentation. Det skal også gælde i Skagerrak, indtil et udsmidsforbud kan træde i kraft.

7. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2013 og 2014

– *Politisk enighed*

KOM (2012) 0579

Rådsmøde 3202 – bilag 1 (samlenotat side 76)

Fødevareministeren: Forslaget om fiskerimuligheder for dybhavsarter i 2013 og 2014 medfører en reduktion i fiskerimulighederne som følge af den biologiske rådgivning. For visse bestande – som dybhavshajer og orange savbug – viderefører forslaget en fuldstændig lukning af fiskerierne i 2013 og 2014. Jeg har set et billede af den orange savbug, så den findes.

Den danske andel i fiskeriet efter dybhavsarter er begrænset. Fra dansk side støtter vi Kommissionens forslag, da det er vigtigt med en effektiv beskyttelse af de sårbare dybhavsbestande.

8. Siden sidst – sperling

Fødevareministeren: Jeg vil lige nævne, at jeg på rådsmødet for landbrug og fiskeri den 28.-29. november 2012 vil tage spørgsmålet om fastsættelse af TAC for sperling op. Vi har haft en situation her i efteråret, hvor biologerne kommer og siger: "Nu er der sperling, og der kan fiskes i massevis." Alligevel tager det op mod en måned, før vi kan få fiskerne på havet og fiske sperling. Det betyder rigtig meget for disse kortlivede fiskearter. For hver dag, der går, mister vi simpelt hen penge. Man kan ikke nå at fiske de mængder, der er, i den sidste ende. Man kan ikke bare fiske dem senere. Det er ikke bare irriterende, det er stærkt problematisk for danske fiskere. Når man kan lukke et fiskeri fra den ene dag til den anden, så må man også have en hasteprocedure, som åbner for fiskeri, når biologerne siger, det er i orden.

Det er det, jeg vil sørge for. Vi har også nedsat en arbejdsgruppe herhjemme til at se på, hvad der er af konkrete muligheder for at åbne et fiskeri, så det ikke kun er sådan, at myndighederne lukker for noget fiskeri, men at der er mulighed for at åbne fiskerier, når der er brug for det.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3206 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 6.-7. december 2012

Fødevareministeren: Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden vil jeg forelægge fødevarepunkterne på rådsmødet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse den 6.-7. december 2012.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af direktiv 1999/4/EF, 2000/36/EF, 2001/111/EF, 2001/113/EF og 2001/114/EF, hvad angår Kommissionens beføjelser

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0150

Rådsmøde 3206 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Fødevareministeren: Formandskabet lægger op til generel indstilling på forslaget om de såkaldte morgenmadsdirektiver. Forslaget er en tilpasning til Lissabontraktatens bestemmelser om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Fra dansk side støtter vi formandskabets kompromis. Det er i høj grad teknik.

Udg. 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål

– *Politisk enighed*

KOM (2011) 0353

Rådsmøde 3206 – bilag 2 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 443 (side 961, FO, senest behandlet i

EUU 16/3-12)

Fødevareministeren: Vi havde troet, at dette punkt om særlig ernæring kom på dagsordenen, men formandskabet har meddelt, at forslaget ikke kommer på dagsordenen. Jeg fik forhandlingsoplæg på sagen tilbage i marts 2012.

Der var ingen spørgsmål vedrørende dagsordenens punkt 3.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3203 (udenrigsanliggender – handel) den 29. november 2012

Dagsordenspunkt 1 og 2 er delt ressort mellem Udenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet.

Dagsordenspunkterne 2-10 hører under Udenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af handels- og investeringsministeren.

Handelsministeren: Det er altid en fornøjelse at komme i Europaudvalget. Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender – handel.

Jeg forelægger to sager til forhandlingsoplæg, nemlig dagsordenens punkt 4 vedrørende frihandelsforhandlinger med Japan og punkt 10 om markedsadgang for AVS-landene.

1. Forslag om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger 2011/0039 (COD) ("Omnibus I")

– Status

KOM (2011) 0082

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (10) – bilag 247 (brev fra UM vedr. delegerede retsakter af 10/2-11)

EUU alm. del (10) – bilag 87 (notat af 16/11-10)

EU-note (09) – E 33 (EU note af 19/4-10 om bemyndigelser til Kommissionen efter Lissabontraktaten)

2. Forslag om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af delegerede retsakter 2011/0153 (COD) ("Omnibus II")

– Status

KOM (2011) 0349

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 5)

EUU alm. del (10) – bilag 247 (brev fra UM vedr. delegerede retsakter af 10/2-11)

EUU alm. del (10) – bilag 87 (notat af 16/11-10)

EU-note (09) – E 33 (EU note af 19/4-10 om bemyndigelser til Kommissionen efter Lissabontraktaten)

Handelsministeren nævnte ikke disse punkter.

Pia Adelsteen pegede på, at der står i samlenotatet, at hovedparten af de berørte retsakter er af teknisk karakter, men at der i nogle forordninger er foretaget ændringer, som vurderes at gå udover de tekniske ændringer, der er en naturlig

følge af udmøntningen af den nye komitologiforordning. Hun bad handelsministeren uddybe, hvilke ændringer man her tænker på.

Nikolaj Villumsen syntes, det virkede, som om der i høj grad var tale om tekniske justeringer, men ligesom Pia Adelsteen kunne han godt tænke sig at høre om de steder, hvor man har tænkt sig at gå udover de tekniske justeringer.

NOT **Handelsministeren** fandt det svært at være helt præcis, idet forhandlingerne om komitologien ikke var helt afsluttet endnu. Men det ikke-tekniske drejer sig bl.a. om medlemslandenes ret til at stemme. Hun tilbød at lave en liste, som kunne sendes til Europaudvalget.

Pia Adelsteen og **Nikolaj Villumsen** takkede for tilbuddet om fremsendelse af en liste.

Handelsministeren ville fremsende en liste. Udover medlemslandenes ret til at stemme drejer det sig om frister for medlemslandenes hørings svar angående defensive handelsinstrumenter, og hvor mange lande der skal til for at ændre den skriftlige procedure

3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for forvaltningen af det økonomiske ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i

– *Status*

KOM (2012) 0335

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen spurgte, hvem der skal føre sagen, når der nedsættes en voldgiftsret. Er det Kommissionen eller medlemslandet? Og hvem kommer til at betale, hvis der skal betales erstatning?

Handelsministeren sagde, at det er uklart, om det bliver Kommissionen eller landet, som skal føre en voldgiftssag, men Danmark har ikke nogen problemer.

Pia Adelsteen kunne godt forstå, at der var nogle medlemslande, som foretrak selv at føre sagerne.

Handelsministeren sagde, at nogle lande var bekymrede for, at Kommissionen ville tiltage sig lidt for megen magt. Som sagt er der tale om en første drøftelse, og handelsministeren mente, det ville blive en meget åben drøftelse. Vort synspunkt er, at det drejer sig om at få sagerne løst. Nogle gange kan det være hensigtsmæssigt at få dem løst på europæisk plan; andre gange kan det være en fordel at få dem løst på nationalt plan. Hun mente, vi ville være meget pragmatiske.

FO 4. EU/Japan-frihandelsforhandlinger

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1273, senest behandlet i EUU 25/5-12)

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 874, behandlet i EUU 2/3-12)

EUU alm. del (10) – bilag 502 (side 1192, behandlet i EUU 6/5-11)

Handelsministeren: Dette er, som det er udvalget bekendt, en særlig dansk prioritet, som vi gjorde en stor indsats for at fremme under det danske EU-formandskab. En ambitiøs frihandelsaftale har et meget positivt vækst- og beskæftigelsespotentiale for hele EU og for så vidt også specifikt for Danmark – især for vores eksport af lægemidler og fødevarer.

Som det ser ud lige nu, er det forventningen, at vi på rådsmødet vil kunne vedtage forhandlingsdirektiver for indledning af frihandelsforhandlinger, hvorefter de egentlige forhandlinger med Japan kan begynde. Det vil formentligt ske på det næste EU/Japan-topmøde, som vi dog endnu ikke kender datoen for.

Drøftelserne af udkastet til forhandlingsdirektiver har vist, at der i en række EU-lande fortsat er en vis skepsis over for at indlede frihandelsforhandlinger med Japan. Det så vi også allerede i forbindelse med afslutningen af Kommissionens forundersøgelser under dansk EU-formandskab.

Noget af det skyldes en bekymring for, at den japanske regering ikke vil kunne træffe de nødvendige beslutninger om at afvikle en række af de tekniske handelshindringer, som findes på det japanske marked. Men meget af modstanden vokser også ud af en frygt for konsekvenserne af øget konkurrence på det europæiske marked – det gælder ikke mindst for bilindustrien.

Uanset hvad der er den konkrete grund til denne modstand i nogle lande, så er vi nødt til at tage skridtet nu og komme i gang med de egentlige forhandlinger mellem Kommissionen og Japan for så at håndtere de forskellige bekymringer, der måtte være, undervejs i forhandlingerne.

FO I de forhandlinger vil regeringen arbejde for en ambitiøs og omfattende frihandelsaftale, som liberaliserer handlen med varer og tjenesteydelser – og herunder ikke mindst miljøvenlige varer og tjenesteydelser, hvor Danmark har en særlig styrke, og hvor efterspørgslen på det japanske marked er stor og stigende. Ikke mindst efter beslutningen om at lukke a-kraftværkerne i Japan.

Regeringen vil derudover arbejde for en afvikling af de tekniske handelshindringer, som er af særlig betydning for dansk eksport. Der er i dag en række tekniske handelshindringer på det japanske marked af betydning for de danske styrkeområder som lægemiddel- samt landbrugs- og fødevarereksporten.

Herudover vil regeringen arbejde for mere gennemsigtighed og øget europæisk adgang til det japanske marked for offentlige udbud. Det er også en hovedprioritet for en række andre lande.

Sidst men ikke mindst vil vi fra regeringens side lægge vægt på, at antallet af sensitive produkter på det europæiske marked, hvor toldafviklingen i medfør af en frihandelsaftale vil ske over en længere periode end for de øvrige produkter, begrænses til det mindst mulige. Vi kan nemlig ikke fastholde japanerne på en ambitiøs markedsåbning fra deres side, hvis vi ikke samtidig vil åbne op for vores eget marked.

Pia Adelsteen sagde ja til forhandlingsoplægget.

Nikolaj Villumsen syntes, det er fint at starte forhandlingerne. Da vi endnu ikke kender et endelige resultat, spurgte han, om handelsministeren har tænkt sig at komme tilbage til Europaudvalget med et nyt forhandlingsoplæg, når man kender det endelige resultat.

Henrik Høegh havde lyst til at klappe ad mandatet, idet en aftale med Japan vil være til stor fordel for Danmark med hensyn til vor eksport af bl.a. lægemidler, energi og fødevarer. Han ville gerne høre et par ord om handelsministerens vurdering af, hvorvidt det vil lykkes at opnå en handelsaftale.

Merete Riisager tilsluttede sig regeringens forhandlingsoplæg.

Handelsministeren takkede for mandatene.

Hun gjorde i svaret til Nikolaj Villumsen opmærksom på, at der går en del tid, fra man starter på en forhandling, og til den er afsluttet. Hvis man er optimistisk, varer den måske 5 år. Handelsministeren mente, det ville være oplagt løbende at vende tilbage til Europaudvalget og berette, hvordan det går med forhandlingerne.

Hun fandt det meget vanskeligt at svare på Henrik Høegs spørgsmål om, hvornår en aftale med Japan kan være i hus. Der er tale om den største handelsaftale nogen sinde. Sidste år fik vi at vide, at det slet ikke kunne lade sig gøre at komme i gang med forhandlinger, men vi var ambitiøse under det danske formandskab, og nu lykkes det formentlig at komme i gang med forhandlinger. Japan har givet sig under forundersøgelserne, hvor reglen ellers er, at man først giver sig under selve forhandlingerne. Japan har bl.a. åbnet op for offentlige udbud for 10 mia. US dollars. Europa-Parlamentet har været positivt. Men naturligvis er der stærke særinteresser i Europa, bl.a. bilindustrien, som har været imod. Handelsministeren håbede, det lykkes at få forhandlingerne igangsat efter mødet den 29. november.

Nikolaj Villumsen takkede for tilsagnet om, at handelsministeren løbende ville holde Europaudvalget orienteret, men der kan jo ske mange ting undervejs, og derfor spurgte han, om Europaudvalget vil få forelagt et nyt forhandlingsoplæg, når forhandlingerne er slut.

Formanden sagde, at Europaudvalget giver mandat i dag. Så er det op til handelsministeren, om hun vurderer, at der sker så store ændringer, at hun skal komme med et nyt forhandlingsoplæg. Det er regeringens afgørelse.

Nikolaj Villumsen kunne støtte forhandlingsoplægget.

Handelsministeren takkede herfor.

Hun ville som sagt løbende orientere Europaudvalget, og hun ville være opmærksom på, om der kom ændringer, som gik ud over mandatet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

5. EU-Canada frihandelsaftale (CETA)

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1275, senest behandlet i EUU 25/5-12)

Handelsministeren: Forhandlingerne med Canada er formentlig i den afgørende, afsluttende fase. Handelskommissæren mødte i går med den canadiske handelsminister for at tackle de sidste udeståender i forhandlingerne. Det er min forventning, at handelskommissæren på det grundlag på rådsmødet vil præsentere et udkast til en egentlig endelig aftale.

En ambitiøs frihandelsaftale er generelt i Danmarks interesse. Canadas økonomi er i god udvikling, og Canada er det mest robuste blandt G8-landene. Der er kort sagt potentiale for mere handel.

Frihandelsaftalen vil indebære toldfrihed på næsten alle varer og en harmonisering af regler af betydning for samhandlen. Der bliver f.eks. lettere adgang for investeringer og for europæiske virksomheder til at byde ind på offentlige udbud i Canada.

Jeg ser også frem til mere eksport af energi- og miljøteknologi, hvor dansk industri står stærkt. Fra dansk side har vi desuden en stor interesse i bedre beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for den farmaceutiske industri. Dertil kommer interesser i en liberalisering af maritime tjenesteydelser og bedre adgang for mejeri- og fjerkræprodukter.

Vi har fra dansk side arbejdet vedholdende for at holde de prioriteter højt på Kommissionens dagsorden. Jeg ser derfor frem til, at handelskommissæren på rådsmødet vil præsentere et godt resultat af slutforhandlingerne med Canada i går.

6. EU-Singapore frihandelsaftale

– Status

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 440 (side 873, senest behandlet i EUU 2/3-12)

EUU alm. del (11) – bilag 28 (side 1617, behandlet i EUU 9/9-11)

Handelsministeren: Jeg forventer, at handelskommissæren på rådsmødet vil redegøre for status for forhandlingerne, som er i den afsluttende fase med enkelte udeståender.

En frihandelsaftale med Singapore vil være et vigtigt bidrag til EU's vækst og beskæftigelsesdagsorden i form af forbedrede markedsmuligheder for europæiske eksportører – også fordi Singapore har et vidt forgrenet net af frihandelsaftaler med lande i regionen og derfor fungerer som et springbræt for eksport til resten af regionen. Men en frihandelsaftale med Singapore vil også skabe en vigtig præcedens for fremtidige frihandelsaftaler med andre ASEAN-lande.

Fra dansk side bakker vi derfor op om Kommissionens forhandlingslinje med henblik på at nå til en endelig aftale snarest muligt. For Danmarks vedkommende er vi særligt interesseret i at sikre en bedre markedsadgang for miljøvenlige varer og tjenesteydelser.

7. EU-sydlige Middelhav: Forhandlinger med Egypten, Jordan, Marokko og Tunesien om at opgradere deres respektive associeringsaftaler med henblik på at etablere Dybe og Omfattende Frihandelsområder (DCFTA'er).

– *Status*

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 412, FO, forhandlingsoplæg forelagt 30/11-11)

Handelsministeren nævnet ikke dette punkt.

8. Rusland

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 514, senest behandlet i EUU 9/12-11)

Handelsministeren: Under frokosten på rådsmødet vil vi drøfte erfaringer med Ruslands medlemskab af WTO. Det er stadig mindre end 100 dage siden, at Ruslands medlemskab trådte i kraft, så det er for tidligt at foretage en reel saglig og grundig evaluering, men på trods af det kan vi godt diskutere det en smule.

Vi kan i hvert fald konstatere, at Rusland har gjort en ganske god indsats for at gennemføre mange af WTO-forpligtelserne i russisk lovgivning. Men det halter især med implementeringen af den relevante russiske lovgivning, der er vedtaget. Det er særligt problematisk, at Rusland kort før og endog efter, at WTO-medlemskabet trådte i kraft, har gennemført tiltag, som er i strid med dets WTO-forpligtelser.

Jeg forventer en første uformel drøftelse af, hvilke muligheder EU har og bør forfølge for at få rettet op på de problemer, vi ser nu i forhold til Ruslands medlemskab af WTO. Kommissionen har ikke fremlagt konkrete forslag.

Der er store potentielle fordele for europæisk og dansk erhvervsliv i Ruslands WTO-medlemskab. Vi må derfor også insistere på en fuldstændig russisk efterlevelse af forpligtelserne.

Henrik Høegh gav regeringen opbakning til, at man gør alt, hvad man kan, for fra starten at lære russerne, hvad det betyder at være medlem af WTO. Her må handelsministeren gerne være skrap.

Handelsministeren nævnte, at der bl.a. er tale om en lovgivning om en skrotningsafgift, som kun gælder importerede biler, og nogle regler om import af levende dyr. Begge dele er i strid med WTO-reglerne. Vi har tænkt os at forfølge sagerne, fordi det er vigtigt fra starten at gøre russerne opmærksom på, at de faktisk skal overholde WTO-reglerne.

9. EU-Kina handelsforbindelser

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Handelsministeren: Under frokosten vil vi – ligesom på det seneste rådsmøde i maj – drøfte status for de handelsmæssige relationer til Kina. Det sker i opfølgning på drøftelsen af forholdet til Kina på Det Europæiske Råd i oktober.

Det er min forventning, at drøftelsen især vil koncentrere sig om en række af de aktuelle handelspolitiske problemsager i forhold til Kina.

Derudover forventer jeg, at vi vil få en status fra handelskommissæren om forberedelser til forhandlinger med Kina om en investeringsaftale. Der blev nemlig i forbindelse med de seneste to EU/Kina-topmøder opnået enighed om at indlede forhandlinger om en investeringsaftale, som bl.a. skal omfatte øget markedsadgang og beskyttelse af investeringer. Vi afventer derfor nu et udkast til forhandlingsdirektiver fra Kommissionen.

Fra dansk side støtter vi en fortsat tæt dialog i EU-kredsen om vores fælles relationer til Kina og mulighederne for at styrke dem og gøre dem mere strategiske. En investeringsaftale, som giver europæiske investorer øget adgang til flere sektorer i den kinesiske økonomi, vil være et ganske vigtigt konkret skridt i den retning. Vi støtter derfor også fra dansk side varmt op om Kommissionens bestræbelser på at indlede forhandlinger med kineserne om en investeringsaftale.

FO 10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 for så vidt angår udelukkelse af en række lande fra listen over regioner eller stater, der har afsluttet forhandlinger ("EPA-EU markedsadgangsforordning").

– Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0598

Rådsmøde 3203 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Vedtagelse V 41 (om EU's handelsaftaler med ulandene af 24/1-07)

Vedtagelse V 62 (om AVS-landenes udvikling af 21/5-08)

EU-note (072) – E 12 (EU note af 18/12-07 vedr. økonomiske partnerskabsaftaler)

Handelsministeren: Sagen forelægger jeg uden for rådsmødedagsordenen. Det drejer sig om et forslag fra Kommissionen, der sigter på at tilskynde de AVS-lande, der har færdigforhandlet økonomiske partnerskabsaftaler – de såkaldte EPA'er – til reelt også at indgå de aftaler, der er færdigforhandlede. For at fremskynde denne proces lægger Kommissionen med sit forslag op til fra 2014 at udelukke en række AVS-lande fra den begunstigede markedsadgang i EU, der følger af EU's markedsadgangsforordning.

EU's markedsadgangsforordning har siden 2008 givet told- og kvotefri adgang til EU's markeder for de 36 udviklingslande i Afrika, Vestindien og Stillehavet – altså AVS – som havde færdigforhandlet EPA'er med EU inden udgangen af 2007.

Formålet var at sikre, at landene kunne opretholde deres markedsadgang i EU i en overgangsfase, indtil de forventeligt ville undertegne og ratificere EPA'erne.

Forslaget fra Kommissionen lægger op til, at de i alt 17 lande, som endnu ikke har ratificeret EPA'er, får taget de nødvendige skridt til dette. Ellers vil de blive udelukket fra EU's markedsadgangsforordning.

Det fremgår allerede af EU's markedsadgangsforordning, at en region eller et land skal udelukkes fra ordningen, hvis ratifikationen af en EPA – og jeg citerer fra aftalen – "ikke har fundet sted inden for et rimeligt tidsrum, således at aftalens ikrafttrædelse er blevet unødvendigt forsinket."

Kommissionen lægger op til, at ændringen af markedsadgangsforordningen skal træde i kraft pr 1. januar 2014. Det vil betyde, at de 17 lande fortsat kan være omfattet af forordningen, hvis de inden 1. januar 2014 ratificerer EPA'en. Heriblandt er 9 lande dog under alle omstændigheder omfattet af "Everything But Arms"-aftalen, og 6 er omfattet af det, der hedder GSP-ordningen.

Der er to grunde til, at Kommissionen foreslår en udløbsdato i 2014. For det første følger det af WTO's regler og mestbegunstigelsesprincippet, at man – altså her EU – ikke må give særlig fordelagtig markedsadgang til en vilkårlig gruppe af lande og regioner, uden at landene giver noget igen. Det kræver en tilladelse fra alle andre WTO-medlemslande. EU har derfor ikke lov til at lade undtagelsen fortsætte. Der er reel risiko for en WTO-sag, som vi må forvente, at EU taber. Derfor

er det vigtigt at holde fast i, at 2014 er noget bedre end 2016. Og 2016 er bedre end ingenting.

For det andet vil der pr. 1. januar 2014 ske forskellige ændringer i udviklingslandenes adgang til EU's marked, når den nye GSP-forordning, som der blev forhandlet enighed om under dansk EU-formandskab, træder i kraft. Jeg beklager, at det bliver lidt teknisk. Meningen med ændringen i GSP-forordningen var at målrette den mod de fattigste udviklingslande. Vi har haft en diskussion om det i Europaudvalget, og vi har også et mandat. Markedsadgangsforordningen vil, hvis den løber længere end til 1. januar 2014, give særlig fordelagtig markedsadgang til AVS-lande, der er mellemlandslande, mens lignende lande, som ikke er AVS-lande, falder ud af GSP. Jeg er enig i, at vi skal passe meget på med denne form for forskelsbehandling.

Europa-Parlamentet har dog i forbindelse med deres førstebehandling vedtaget en betænkning, hvori det fastslås, at Europa-Parlamentet ønsker, at datoen for ikrafttrædelsen ændres til 1. januar 2016. Det vil sige, at 2014 og 2016 står over for hinanden.

I Rådet er der meget stor lydhørhed over for Kommissionens forhandlingslinje. Der må forudses forhandlinger med Europa-Parlamentet fremadrettet.

FO Det, jeg beder om mandat til, er at vi fortsat går efter 2014 ud fra det argument, at det er den bedste option – både juridisk og af hensyn til at undgå forskelsbehandling af AVS-landene. Men at der kan udvises fleksibilitet i forhandlingerne med Europa-Parlamentet omkring skæringsdatoen.

Vi må også fastholde det overordnede sigte, at der med de pågældende lande kan indgås det størst mulige antal gensidigt tilfredsstillende aftaler, der styrker AVS-landenes udvikling, og som samtidig – og det er ret vigtigt – er i overensstemmelse med WTO's regler. Nu må vi så se, hvor langt i retningen af Europa-Parlamentet Rådet vil bevæge sig i forhandlingerne.

Pia Adelsteen sagde ja til forhandlingsoplægget.

I anledning af at handelsministeren sagde, at nu måtte vi se, hvor langt Rådet ville bevæge sig med hensyn til, om deadline skulle være 2014 eller 2016, spurgte hun, hvor langt handelsministeren vil bevæge sig.

Nikolaj Villumsen pegede på, at EPA-aftalerne var dybt kontroversielle, da de blev vedtaget, og at der har været en udbredt kritik af dem fra NGO'er og fra nogle af de afrikanske lande, idet man har påpeget, at EU går længere end det, som WTO påbyder. Han syntes, det mest problematiske er, at man bruger det behov, disse meget fattige lande har for at sælge nogle råvarer til EU, til at presse dem til at åbne deres markeder for EU's industrivarer, hvilket betyder, at landene vil få meget svært ved at udvikle sig, fordi de bliver udkonkurreret af europæiske virksomheder.

Han betegnede det som meget beklageligt, at Kommissionen nu sætter hårdt mod hårdt, idet der formentlig er en grund til, at disse lande har haft svært ved at leve op til det, de er blevet tvunget til at sige ja til.

På denne baggrund kan Enhedslisten ikke støtte, at regeringen har tænkt sig at være med på Kommissionens idé om at tvinge landene til at implementere aftalen om markedsadgang. Han betegnede det som dybt forfærdeligt.

Henrik Høegh var klart af den opfattelse, at det vil være en fordel for de pågældende lande at implementere aftalen. Han var ligesom handelsministeren bekymret for, at nogle lande – Botswana og Namibia – bryder ud, og spurgte, hvordan mulighederne er for at holde dem inde så længe som muligt.

Han kunne støtte forhandlingsoplægget.

Merete Riisager kunne ikke tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg. Liberal Alliance mener, at EU nogle gange udviser et demokratisnobberi, hvor man forventer nogle ændringer, inden aftalen træder i kraft, i stedet for at sige, at vi arbejder for at fortsætte disse aftaler, og så må forandringerne komme hen ad vejen. Det er klart, at WTO spiller en rolle, men det beror på en fortolkning, hvad udviklingslandene skal yde.

Handelsministeren gjorde opmærksom på, at indholdet i EPA-aftalerne blev udformet under det danske EU-formandskab. Det, man diskuterer nu, er, hvorvidt de skal træde i kraft inden 2014 eller inden 2016. Udviklingslandene har allerede adgang til vore markeder, og det har de haft siden 2008, så der er ikke direkte reciprocitet. Visse lande har ti år til at gennemføre markedsadgangen til deres lande, og i nogle lande er det først i 2028, de skal gennemføre markedsadgangen fuldt ud.

Med hensyn til om årstallet skal være 2014 eller 2016, er det vigtigt, at WTO ikke rejser en sag mod EU, så vi risikerer, at alle EPA-aftalerne falder bort.

Det er rigtigt, som Henrik Høegh siger, at det er Botswana og Namibia, der falder igennem, idet de andre lande vil blive opfanget af de andre muligheder, der er for at give dem fordelagtige vilkår. Hun ville kraftigt opfordre Sydafrika, som ligger i samme region, til at være positiv. Hun ville gerne komme Europa-Parlamentet i møde med hensyn til årstallet, hvis dets forslag om ikrafttræden i 2016 kan holde i forhold til WTO. I så fald vil vi ikke være dem, der stiller os på bagbenene.

Pia Adelsteen ville godt give mandat. Hun syntes, det var fint nok med fleksibilitet, bare det ikke fører til en WTO-sag.

Nikolaj Villumsen bad handelsministeren bekræfte, at EPA-aftalerne indeholder krav, som er mere omfattende end det, WTO kræver.

Handelsministeren sagde, at Botswana og Namibia kan vælge at bryde med regionen, hvilket måske kan blive resultatet, hvis det ikke lykkes at få en regional aftale. Det afhænger af Sydafrika, som har en særlig frihandelsaftale.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

Punkt 5. Samråd med handels- og investeringsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om frihandelsaftalen med Colombia

KOM (2011) 0569

KOM (2011) 0569 – samrådsspørgsmål A

Rådsmøde 3154 – bilag 1 (samlenotat side 9)

EUU alm. del (10) – spørgsmål 26

EUU alm. del (10) – spørgsmål 27

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 440 (senest behandlet i EEU 2/3-12)

Rådsmøde 3154 – bilag 5 (redegørelse vedr. rådsmøde – udenrigsanliggender 16/3-12)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Kan ministeren garantere, at frihandelsaftalen med Colombia vil forbedre menneskerettighedssituationen i landet, og mener ministeren ikke, at Europaudvalget bør give mandat, før regeringen er med til at indgå handelsaftaler med lande, hvor der forekommer grove krænkelse af menneskerettighederne?"

Nikolaj Villumsen begrundede samrådsspørgsmålet. Han kritiserede, at Danmark ville være med til at lave en frihandelsaftale med et land, som har verdensrekord i drab på fagforeningsfolk. Han pegede på, at Europaudvalget i 2007 gav mandat til at lave en handelsaftale med Andeslandene, men at disse forhandlinger brød sammen. Derefter havde man lavet en handelsaftale med Colombia og Peru, som regeringen havde sagt ja til uden at forelægge spørgsmålet for Europaudvalget. Regeringen er endda gået med til, at man kan starte handelsaftalen provisorisk, selv om Europa-Parlamentet endnu ikke har godkendt den.

Handelsministeren: Tak til Nikolaj Villumsen for samrådsspørgsmålet. Jeg vil tillade mig at svare på det sidste, Nikolaj Villumsen nævnte i sin indledning, nemlig at han finder det problematisk, at Kommissionen gør det uden at inddrage Europa-Parlamentet i opstarten af forhandlingerne. Det er sådan, at det er Kommissionen, der har mandat til at forhandle på vegne af EU, og efterfølgende skal Europa-Parlamentet godkende aftalen, før den træder i kraft. Det er bare for at være sikker på, at man har forstået de forskellige juridiske spilleregler. Kommissionen har handlet efter reglerne.

Jeg vil tillade mig at starte besvarelsen bagfra. Det vil sige med spørgsmålet om, hvorvidt Europaudvalget bør give mandat, før regeringen er med til at indgå handelsaftaler med lande, hvor der forekommer grove overtrædelser af menneskerettighederne. Det, der er afgørende for, om sager forelægges til forhandlingsoplæg, er, om sagen er af større rækkevidde.

EU-Colombia flerpartsfrihandelsaftalen, der udspringer – som Nikolaj Villumsen også nævnte – af forhandlingerne om en EU-Andin associeringsaftale, er af tidligere regeringer vurderet at være af væsentlig betydning, men ikke af større rækkevidde. Derfor fremlagde man sagen i Europaudvalget til orientering.

Regeringens vurdering af, hvorvidt sagen er af større rækkevidde, baserer sig på en konkret vurdering af sagens politiske, økonomiske og juridiske betydning for Danmark. Jeg vil gerne understrege, at der – som altid – er tale om en konkret væsentlighedsvurdering i forhold til den konkrete sag. I den konkrete vurdering indgår bl.a. det forhold, at aftalen ikke vil påvirke dansk lovgivning, samt at der ikke er store danske økonomiske interesser på spil.

Peru/Colombia aftalen blev blandt andet drøftet på et møde i Europaudvalget i april 2007. På det møde, fokuserede Enhedslisten på to ting:

For det første at regeringen i forhandlinger om frihandelsaftaler burde forelægge disse tidligere i Europaudvalget. Det var vigtigt, at Folketinget kunne forholde sig til aftalerne, før mandatet til Kommissionens forhandlinger blev givet. Det medgav den tidligere udenrigsminister, og jeg er i øvrigt også selv meget enig. Denne procedure bruger vi jo også nu; for eksempel i dag, hvor jeg har fremlagt de kommende forhandlinger om en EU-Japan frihandelsaftale forud for vedtagelse af forhandlingsdirektiverne. Vi indhenter således – når frihandelsaftalen i øvrigt er af større rækkevidde – ikke først forhandlingsmandat, umiddelbart før vi indgår selve frihandelsaftalen, men langt tidligere, nemlig før vi giver Kommissionen mandat til at forhandle en frihandelsaftale. Det sker netop for at inddrage Europaudvalget bedst muligt.

For det andet fokuserede Enhedslisten på, at aftalen skulle skrues sådan sammen, at det ville få konsekvenser, hvis landene ikke overholdt menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder. Det er jeg også meget enig i. Jeg vil gerne påpege, at Danmark hele vejen igennem forhandlingerne har arbejdet for, at forpligtigelser på menneskerettighedsområdet blev en essentiel del af aftalen.

Her bevæger vi os ind på bevarelsen af det første spørgsmål angående menneskerettigheder. Jeg indlæser i spørgsmålet en argumentation imod at indgå en frihandelsaftale med et land som Colombia, hvor der foregår menneskerettighedsovertrædelser. Så firkantet tror jeg ikke, man kan se på det. Menneskerettighedssituationen i Colombia bevæger sig i den rigtige retning, og derfor er en kombination af engagement og muligheder for økonomiske forbedringer forbundet med øget handel og den overvågning, der fortsat er knyttet til frihandelsaftalen, den bedste vej frem set med mine øjne.

Aftalen indeholder i sin færdigforhandlede form en bindende menneskerettighedsklausul i artikel 1 og et afsnit om bæredygtig udvikling, som dækker ILO-arbejdsstandarder og multilaterale miljøaftaler.

Menneskerettighedsklausulen betyder, at Rådet på forslag fra Kommissionen eller den høje repræsentant, lady Ashton, kan beslutte at suspendere aftalen helt eller delvist på grund af alvorlige menneskerettighedsovertrædelser.

Dertil kan der med aftalen nedsættes en uafhængig ekspertgruppe med deltagelse fra civilsamfundet, heriblandt fagforeninger, som skal vurdere implementeringen af aftalen – specielt med henblik på de dele der handler om bæredygtig udvikling. Efter Kommissionens vurdering vil denne ekspertgruppe i praksis kunne lægge et betydeligt pres på den colombianske regering, hvis der opstår en offentlig debat om alvorlige menneskerettighedsovertrædelser.

Med andre ord: Instrumenterne, som Enhedslisten efterlyste, er der. Og nok så vigtigt så tror jeg på, at denne frihandelsaftale skaber forudsætninger for at forbedre menneskerettighederne både i Colombia og i Peru. Med det samarbejde, som følger af frihandelsaftalen, får EU netop et nyt håndtag til at forholde sig til menneskerettighedssituation i Colombia og Peru via engagement, dialog og tæt overvågning af udviklingen i landet.

Der spørges ordret til, om jeg kan garantere, at frihandelsaftalen med Colombia vil forbedre menneskerettighedssituationen i landet. Nej. Det kan jeg desværre ikke garantere. Men jeg kan se væsentlige fremskridt og spor til yderligere forbedringer. Og det kan de internationale observatører og oppositionspolitikere fra Colombia også.

Jeg deler Nikolaj Villumsens bekymring for de brud på menneskerettighederne, der fortsat finder sted i Colombia. Ikke mindst de fortsatte mord på fagforeningsfolk og NGO-repræsentanter. Disse forbrydelser skal tages alvorligt, og de colombianske myndigheder bør gøre, hvad der står i deres magt, for at retsforfølge forbryderne.

Men det er også vigtigt at understrege, at udviklingen går i den rigtige retning. I starten af 1990'erne blev der slået 250 fagforeningsfolk ihjel om året i Colombia. Det tal er ifølge Human Rights Watch faldet til 29 i 2011.

Det er stadig væk 29 menneskeliv for mange. Så lad mig understrege: Vi skal fortsat være bekymrede og engagerede. I Europa-Parlamentets handelspolitiske udvalg foreligger der en betænkning, der reflekterer en god balance mellem bekymring over situationen og en anerkendelse af de fremskridt, der trods alt sker i landet. Europa-Parlamentet ønsker at bidrage til at styrke civilsamfundets deltagelse i implementeringen og overvågningen af aftalen. Og Europa-Parlamentet har i samarbejde med Colombias regering lavet en "Road Map" for fremskridt.

Jeg synes, at det er glimrende, at Europa-Parlamentet på den måde er gået ind i sagen. Der har været et udmærket tværpolitisk samarbejde, der konstruktivt har sigtet på at komplementere frihandelsaftalens afsnit om menneskerettigheder og bæredygtig udvikling. Denne gruppe anbefaler nu Europa-Parlamentets plenarforsamling at stemme for aftalen. Så de tror – ligesom jeg – på, at en frihandelsaftale nu er på sin plads.

Nikolaj Villumsen bad ministeren bekræfte, at man i 2007 talte om Andeslandene, og at der derfor forligger en ny situation, når man kun taler om Colombia og Peru.

Handelsministeren fokuserer på, at Europaudvalget ikke har fået forelagt et forhandlingsoplæg, fordi der ikke er nogen økonomiske implikationer for Danmark. Derfor spurgte han, om der ikke kan være andet end økonomiske implikationer, som kan medføre et forhandlingsoplæg, f.eks. krænkelse af menneskerettighederne.

I relation til de oplysninger, handelsministeren kom med om, at menneskerettighedssituationen er blevet bedre, gjorde Nikolaj Villumsen opmærksom på, at

siden man startede med at forhandle, er 223 fagforeningsfolk blevet slået ihjel, og siden aftalen lå færdigforhandlet i 2010, er 87 blevet slået ihjel.

Nikolaj Villumsen pegede på, at når handelsministeren har godkendt aftalen, så er det hverken Folketinget eller handelsministeren, der kan suspendere den. Så kan kun ekspertgruppen eller i sidste ende Kommissionen suspendere aftalen. Forholdene er jo grelle nu; hvorfor skulle Kommissionen så vælge at suspendere aftalen på et senere tidspunkt?

Handelsministeren erklærede sig enig i, at det er en alvorlig situation. Det er også derfor, der er suspenderingsmuligheder i aftalen. Der er et håndtag, som man kan bruge, hvis forholdene ikke bevæger sig i den rigtige retning.

Da man gik i gang med forhandlingerne, stillede man det krav, at de 4 millioner colombianere, der ikke havde adgang til jord, skal have adgang til jord. Det er sket nu, hvilket er en væsentlig forbedring. Det siger internationale observatører som Human Rights Watch og den colombianske opposition også.

Handelsministeren pegede på, at det er noget ret nyt, at en handelsaftale indeholder en bestemmelse om, at den kan suspenderes. Man gjorde det med en frihandelsaftale med Sydkorea for et års tid siden.

Det er ikke korrekt, når Nikolaj Villumsen siger, at vi ikke kan gøre mere nu. For det første kan vi sige til Kommissionen, at vi ønsker, at aftalen skal suspenderes. For det andet kan ekspertgruppen indstille til Kommissionen at suspendere aftalen. I sidste ende er det medlemslandene, der suspenderer aftalen. Så man kan på et rådsmøde samle et vist antal medlemslande bag en suspension af aftalen.

Colombia har vedtaget en offensiv lovgivning, og når Colombia leverer på alle de krav, EU har stillet, mente handelsministeren, det ville være et forkert signal ikke at indgå aftalen. Men hun pointerede, at vi samtidig bevarer pilsken, idet vi siger, at hvis Colombia ikke forbedrer forholdene, suspenderer vi aftalen.

Med hensyn til forelæggelsen for Europaudvalget vurderede den daværende regering, at aftalen ganske vist var væsentlig, men ikke af større omfang. Som nævnt vurderer regeringen ikke kun handelsaftaler efter, om de har betydning økonomisk; juridiske og politiske vurderinger indgår også. Derfor bad hun om mandat til frihandelsaftalen med Japan.

Nikolaj Villumsen syntes, det var positivt, at handelsministeren lovede at gribe ind, hvis situationen fortsatte med at være slem. Men fremover kan man kun suspendere aftalen på Kommissionens nåde, eller hvis vi kan få et flertal af lande til at bakke op om det.

Han havde for nogle uger siden talt med en oppositionsleder i Colombia, som var bange for, at der ikke ville komme nogen fagforeningsrepræsentanter med i ekspertgruppen.

Han bad handelsministeren bekræfte, at handelsaftalerne med Colombia og Peru er mere vidtgående end de aftaler, man hidtil har indgået.

Han erkendte, at økonomisk er aftalen ikke så vigtig, men kan handelsministeren afvise, at menneskerettigheder i sig selv kan være en begrundelse for at spørge Europaudvalget?

Handelsministeren pegede på, at aftalen kan suspenderes, hvis Danmark mener, der sker en overtrædelse af menneskerettighederne og kan mobilisere et flertal i Rådet for at suspendere aftalen.

Ekspertgruppen er ikke nedsat endnu. Den bliver først nedsat, når aftalen er indgået. En suspension er ikke noget, der skal aftales mellem Colombia og EU. Hvis EU mener, situationen i Colombia er forværret, kan EU suspendere aftalen.

De nyere frihandelsaftaler som dem med Colombia og Peru – som er indgået efter Lissabontraktatens indgåelse – er mere vidtgående i den forstand, at de også omfatter investeringer og menneskerettigheder. Det gælder også aftalerne med Singapore, Canada og Japan.

Handelsministeren forsikrede, at hun var meget opmærksom på det med menneskerettigheder. Hun afviste, at hun skulle være dobbeltmoralisk. Hun havde selv som medlem af Europaudvalget tit taget dette spørgsmål op over for ministrene. Derfor brød hun sig ikke om, at man antydede noget andet. Vi forfølger spørgsmålet, og vi drøfter det også med den europæiske fagbevægelse.

Nikolaj Villumsen mente, det var Kommissionen, der havde initiativet, når det drejer sig om at suspendere aftalen.

Han betegnede det som rart, at man ikke bare afviste at tage fagforeningsfolk med i ekspertgruppen. Han spurgte, om den colombianske regering var indblandet i udpegningen af ekspertgruppen. Han påpegede, at det er meget sjældent, at nogle fra de paramilitære grupper, der står bag drabene, bliver retsforfulgt.

Nikolaj Villumsen påpegede, at han ikke på nogen måde havde sagt, at handelsministeren var dobbeltmoralisk. Han mente blot, at menneskerettigheder i sig selv kunne være et argument for at spørge Europaudvalget. Han mente, bekymringen var berettiget, når 87 mennesker er dræbt, siden aftalen blev indgået.

Derfor mente han fortsat, handelsministeren burde have spurgt Europaudvalget.

Handelsministeren svarede vedrørende legalitetsspørgsmålet, at det er Kommissionen, der stiller forslag til Rådet om at suspendere en frihandelsaftale, men et medlemsland kan bede Kommissionen om at sætte sagen på dagsordenen. Hun kunne ikke forestille sig, at dette ikke ville ske, hvis et medlemsland mente, situationen var alvorlig. Colombianerne vil ikke blive inddraget i, hvem der kommer til at sidde i ekspertgruppen. Det bliver en uafhængig ekspertgruppe, som skal overvåge situationen i Colombia.

Hun havde orienteret Europaudvalget om Colombia og Peru, og hun vidste også, at tidligere ministre havde orienteret udvalget. Når det drejer sig om, hvorvidt der skal forelægges mandat, må regeringen vurdere, om der er tale om en sag af større rækkevidde. Hun mente, det var vigtigt at involvere Europaudvalget fra starten, når det gælder frihandelsaftaler. Derfor havde hun i dag forelagt et forhandlingsoplæg vedrørende Japan.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 3201 (uddannelse, ungdom, kultur og sport – kultur og sportsdelen) den 26.-27. november 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde kulturministeren rådsmødedagsordenens punkt 10-18.

Børne- og ungdomsministeren havde forelagt de øvrige punkter på rådsmødedagsordenen under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Kulturministeren: Jeg vil give en kort redegørelse for nogle af punkterne på rådsmødet den 26.-27. november, og så regner jeg med, at der kommer nogle opfølgende spørgsmål.

Dagsordenen for det kommende rådsmøde har for kultur- og sportsdelens vedkommende 9 punkter, heraf 2 kulturpunkter, 1 kultur- og audiovisuelt punkt, 2 audiovisuelle punkter samt 4 punkter om sport.

Jeg har ingen sager til forhandlingsoplæg. Alle dagsordenspunkter er til orientering. Jeg vil henvise til samlenotatet og her primært omtale tre dagsordenspunkter, nemlig dagsordenspunkt 10, 13 og 16.

Til sidst vil jeg også kort omtale dagsordenspunkt 11 vedrørende fremskridtsrapporten om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om EU-initiativet "Den Europæiske Kulturhovedstad".

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0785

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0785 – bilag 2 (høringssvar af 17/4-12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 547 (side 1116 FO, senest forelagt i EUU 3/5-12)

EUU alm. del (10) – bilag 503 (side 1272, behandlet i EUU 13/5-11 fsva. MEDIA-program)

Kulturministeren: Først vil jeg gerne kort nævne punkt 10 om forslag til forordning om oprettelse af programmet "Et Kreativt Europa", der er til orientering.

Forslaget om oprettelse af programmet "Et Kreativt Europa" for 2014-2020 samler som bekendt det nuværende Kulturprogram og de nuværende MEDIA- og Media Mundus-programmer i et fælles rammeprogram. Alle tre nuværende programmer udløber i 2013. Som noget nyt lægger forslaget desuden op til at skabe en ny facilitet, som skal lette finansieringsmulighederne for små og mellemstore virksomheder og organisationer i de kulturelle og kreative sektorer. Det er alene denne finansielle facilitet, som skal behandles på det kommende rådsmøde, da de

Øvrige indholdsmæssige aspekter blev forhandlet i Rådet under det danske EU-formandskab.

Målet med "Et Kreativt Europa" er at yde EU-støtte til de kulturelle og kreative sektorer med det dobbelte formål at fremme den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Europa og styrke sektorernes konkurrenceevne.

Jeg indhentede forud for rådsmødet den 10.-11. maj 2012 – kultur- og sportsdelen – forhandlingsmandat i forhold til alle de indholdsmæssige dele i forslaget, herunder finansieringsfaciliteten, i Folketingets Europaudvalg den 3. maj 2012. Da forslaget indgår i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020, forhandles forslagets budgetmæssige dele inden for rammerne af de overordnede forhandlinger om EU's flerårige finansielle ramme. Finansministeren har siden hen i Folketingets Europaudvalg den 2. november 2012 indhentet forhandlingsmandat vedrørende Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme.

På rådsmødet den 10.-11. maj 2012 blev der opnået en delvis generel indstilling om det danske formandskabs kompromistekst i forhold til de fleste indholdsmæssige dele af Kommissionens forslag – nemlig de dele af forslaget der vedrører støtte til medie- og kulturformål. Forslaget om finansieringsfaciliteten for små og mellemstore virksomheder og organisationer i de kulturelle og kreative sektorer var det eneste indholdsmæssige udestående, da det på daværende tidspunkt ikke var færdigforhandlet i Rådet og dermed ikke omfattet af den delvise generelle indstilling.

Den foreslåede finansieringsfacilitet har under det cypriotiske formandskab været yderligere forhandlet i Rådet, der generelt har bakket op om finansieringsfaciliteten og i alt væsentligt har ønsket ændringer af mere præcisionsmæssig karakter og vedrørende indflydelse i programmets implementeringsfase.

Forslaget er på denne baggrund sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en delvis generel indstilling omfattende de indholdsmæssige dele af forslaget om finansieringsfaciliteten.

Pia Adelsteen forstod, at man ville slå nogle eksisterende programmer sammen, og at Kommissionen foreslog en budgetforøgelse på 37 pct. Hun spurgte, hvad man helt præcist vil bruge de penge på, idet hun tilføjede, at hvis det var til at fremstille 736 postkort til 1,3 mio. kr. eller til at lave en film om undertrykte, voldtagne afghanske kvinder, som ikke ville blive vist, så var hun imod det. Desuden ville hun gerne ide, hvem der skulle fordele pengene

Kulturministeren bekræftede, at Kommissionen har foreslået en budgetstigning på 37 pct., men det er ikke den danske tilgang til det. I betragtning af de meget, meget stramme budgetrammer, der drøftes i Det Europæiske Råd, regnede han ikke med, at der ville blive tale om en så stor stigning. Grunden til Kommissionens forslag er hensynet til kulturen og også et hensyn til den kreative industri, som er et potentielt vækstområde, der er med til at skabe nye jobs i Europa. Forslaget vil styrke den kulturelle mangfoldighed i Europa og gøre det til en styrke for Europa, at der er mange kulturer.

Pia Adelsteen var godt klar over, at budgettet stadig væk er under behandling, og man får måske ikke den budgetstigning, der er lagt op til, men projektet får jo allerede nogle penge. Hun ville blot sikre sig, at man ikke bruger pengene til tåbelige projekter som dem, hun havde nævnt.

Kulturministeren medgav, at de eksempler, Pia Adelsteen nævnte, var eksempler på rigtigt dårlige projekter. Men der er også mange gode projekter. Som eksempler nævnte han Nationalmuseets deltagelse i et større middelalderslotprojekt og Østre Gasværks deltagelse i et projekt om teaterum udover Europa samt et projekt, som gav Susanne Biers film "Hævnen" mulighed for at komme ud på det europæiske marked.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EU-initiativ vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" 2020-2033 (første læsning)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0407

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Kulturministeren: Afslutningsvist vil jeg gerne meget kort nævne dagsordenspunkt 11 om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EU-initiativ vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" 2020-2033. Baggrunden er, at Kommissionen har stillet forslag til et nyt retsgrundlag for initiativet, som skal erstatte det eksisterende, der udløber med udgangen af 2019. Forslaget har til hensigt at videreføre initiativet i sin nuværende form, samtidig med at det tager højde for nogle af de erfaringer, man har gjort sig igennem tiden. Forslaget er endnu så nyt, at vi kun er i den indledende fase af behandlingen af det. På rådsmødet vil det cypriotiske formandskab til orientering fremlægge en fremskridts- eller statusrapport for forslaget. Der forventes ingen politisk drøftelse i forbindelse med fremlæggelsen af fremskridtsrapporten. Den videre behandling af forslaget og endelige vedtagelse forventes på nuværende tidspunkt at ske i løbet af 2013.

Pia Adelsteen pegede på, at formålet er at "øge mangfoldigheden og den europæiske dimension i de europæiske byers kulturtilbud", og spurgte, hvad der er den europæiske dimension.

Hun forstod, at man indførte kulturhovedstaden i 1985 på mellemstatsligt niveau og i 1999 lavede initiativet om til et EU-initiativ for at gøre det mere effektivt. På den baggrund spurgte hun, om det så var blevet mere effektivt.

Hun bad kulturministeren forklare, hvilken værdi det har, at man udpeger en kulturhovedstad, idet hun måtte medgive, at hun dårligt kunne huske, hvilke byer der havde været udpeget.

Kulturministeren mente, det var vigtigt at styrke den europæiske dimension og de europæiske værdier. I hans optik var det et fredsprojekt og et udviklingsprojekt. Specifikt hvad angår kulturhovedstaden handler det om, at den kan gå i samspil med gode aktører udover Europa. I 2017 bliver Århus europæisk kulturhovedstad, og Århus er allerede i gang med at opbygge internationale relationer på det kulturelle område. Der er også tale om et nationalt projekt.

Man kan måske ikke lige huske, hvornår Umeå skal være kulturhovedstad, men kulturministeren mente, man skulle se meget pragmatisk på det. Der bliver sat et fælles mål, og så begynder arbejdet for alvor. Han havde f.eks. noteret sig, at Sallingfonden ville give 117 mil. kr. til projektet i Århus, bl.a. til udbygning af Den Gamle By, med den begrundelse at man skulle være klar til kulturåret i 2017. Når man træffer den symbolske beslutning, kommer der en værdiforøgelse. I den forbindelse henviste kulturministeren til, at da København var kulturhovedstad i 1996, løftede det hovedstaden op på et nyt niveau, hvilket en lidt slidt hovedstad havde brug for. Der er både tale om hårde infrastrukturinvesteringer som luftha-

vene og metro og bløde infrastrukturinvesteringer i kulturelle og sociale netværk. Kulturministeren mente, det havde stor betydning, at alle kræfter fokuserer på et mål og dermed løfter den pågældende by og region. Han mente f.eks., at hele den midtjyske region ville få et løft i forbindelse med at Århus blev kulturhovedstad.

Pia Adelsteen syntes, man skulle lave en dansk kulturby hvert år, når resultaterne ser ud til at blive så gode, som de åbenbart gør i Århus.

10. Europaudvalgsmøde 23/11-12

12. Konklusioner fra Rådet vedrørende Cultural Governance

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

13. Konklusioner fra Rådet vedrørende Kommissionens meddelelse om en europæisk strategi for et bedre internet for børn

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0196

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Kulturministeren: Dernæst vil jeg om dagsordenspunkt 13 nævne, at der i udkastet til rådskonklusioner om Kommissionens meddelelse fra maj 2012 om en europæisk strategi for et bedre internet for børn er fokuseret på de positive aspekter ved børn og unges brug af internettet. Konklusionsudkastet adresserer i den forbindelse strategiens to første indsatsområder, som medlemsstaterne tager positivt imod. Disse indsatsområder er fremme af onlineindhold af høj kvalitet for børn og unge samt fremme af mediekundskab og anvendelse af opmærksomhedsskabende tiltag over for børn, forældre, lærere og andre, der beskæftiger sig med børn.

Dette fokus på de positive aspekter ved børn og unges brug af internettet er efter min opfattelse meget centralt. Det er vigtigt på europæisk plan at signalere, at internettet giver samfundet – virksomheder, borgere, uddannelsessystemet, børn og unge – helt nye muligheder for innovation, leg, læring, kompetenceudvikling, medborgerskab osv. Mediekundskab og opmærksomhedsskabende tiltag er i den sammenhæng vigtige redskaber, som i væsentlig grad kan forbedre børns, forældres og læreres digitale færdigheder og udvikle en kritisk tilgang til onlineindhold. Det er derfor vigtigt, at der er fokus på en styrkelse af disse tiltag i takt med medieudviklingen – både på dansk og europæisk plan.

14. Internettet: Et bedre og mere sikkert sted for børn som resultat af et vellykket samspil mellem regering og branche

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0196

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 30)

Kulturministeren: Regeringen ser – i forbindelse med dagsordenens punkt 13 om en europæisk strategi for et bedre internet for børn – positivt på formandskabets initiativ nævnt under dagsordenpunkt 14 til en politisk drøftelse på rådsmødet af samarbejder om udvikling af produkter og tjenester, som kan fremme læring og kompetenceudvikling.

Pia Adelsteen hæftede sig ved overskriften på punkt 14: "Internettet: Et bedre og mere sikkert sted for børn som resultat af et vellykket samspil mellem regering og branche." Hun sammenholdt det med, at Straffelovrådet vil frigive porno, fordi børnene alligevel ser det på internettet.

Kulturministeren henviste til, at da vi havde formandskabet, lagde vi vægt på at styrke sikkerheden på internettet. Det cypriotiske formandskab anlægger en positiv vinkel og ser på de muligheder, internettet giver. Internettet give adgang til viden og kontakter på en helt anden måde, end da Pia Adelsteen og han var børn. Han tilføjede, at i Danmark er dem, der tager sig af det, Medierådet for børn og unge i tæt samarbejde med Red Barnet.

Pia Adelsteen fandt det helt fint, at man fokuserede på sikkerheden på internettet, som jo ikke er en døgnflue. Hun mente, man som forældre skal være opmærksom på, hvad børnene kan komme ind på på internettet. Hun studsede blot over overskriften.

Kulturministeren nævnte, at EU har et program, "Safer Internet", der drejer sig om at få et sikrere internet, hvor man deler viden og erfaringer, idet internettet udvikler sig hele tiden.

10. Europaudvalgsmøde 23/11-12

15. Konklusioner fra Rådet vedrørende evidensbaseret sportspolitik

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

16. Konklusioner fra Rådet vedrørende sportsmanipulation/matchfixing

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0655

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Kulturministeren: Med hensyn til sportsdelen af rådsmødet vil jeg gerne nævne dagsordenpunkt 16 om bekæmpelse af matchfixing. Matchfixing er et internationalt problem, som truer sportens integritet på tværs af grænser og sportsgrene. Problemet har gennem de seneste år fået stigende opmærksomhed fra internationale organisationer, regeringer, idrætsbevægelsen og spilindustrien – desværre på en kedelig baggrund. Der har nemlig været adskillige skandalesager inden for en række sportsgrene, f.eks. fodbold, håndbold, cricket og tennis for blot at nævne nogle stykker.

I Danmark er vi indtil videre sluppet for de store skandalesager. Men når vi ser på landene omkring os, er der ingen grund til at tro, at vi er immune i Danmark. Derfor er vi i regeringen – på tværs af ministerier og myndigheder – i god dialog med de relevante parter om, hvordan vi sammen kan imødegå denne alvorlige trussel. Vi taler naturligvis med idrætsbevægelsen, men også med udbydere af spil, som også spiller en central rolle.

Rådskonklusionerne, som skal vedtages på rådsmødet, tager et vigtigt skridt fremad i samarbejdet om bekæmpelse af matchfixing. Hvis man sammenligner konklusionerne med de konklusioner, Rådet vedtog sidste år om samme emne, vil man se, at der er kommet væsentlig mere kød på anbefalingerne og flere konkrete idéer til, hvordan problemet kan bekæmpes. Det byder jeg velkomment, for der er brug for de gode idéer, hvis vi skal beskytte idrætten.

17. Udpegelse af tre EU repræsentanter til bestyrelsen i Det Internationale Antidopingagentur (WADA)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Konklusioner fra Rådet vedrørende sundhedsfremmende fysisk aktivitet

– *Rådskonklusioner*

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3201 – bilag 1 (samlenotat side 40)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Eventuelt – Fælles etik angående ytringsfrihed på det digitale område

Kulturministeren nævnte ved afslutningen af drøftelsen, at han – uden at gå ind i den konkrete sag om Peter Øvig og Apple – havde rejst den principielle problemstilling, der foreligger på det digitale område, over for sine kolleger med henblik på at få drøftet, om man kunne få fastlagt nogle principielle fælles digitale spilleregler. Han nævnte, at når han kom tilbage til Kulturministeriet, skulle han have et telefonmøde med kommissær Kroes, og at han havde sendt et brev til sine kolleger, hvor han rejste problemstillingen. Han vidste også, at Morten Løkkegaard og Morten Messerschmidt havde rejst problemstillingen i Europa-Parlamentet. Det drejer sig om, hvilken digital infrastruktur man ønsker at have i Europa, herunder hvilken etik der skal være.

Formanden takkede for denne orientering og tilføjede, at Europaudvalget var glad for at få den slags orientering, idet det kunne bruge den i forbindelse med sit samarbejde med de andre nationale parlamenter om at forsvare ytringsfriheden. Europaudvalget kunne eventuelt få en kopi af brevet.

Pia Adelsteen roste også kulturministeren for orienteringen.

Mødet slut kl. 13.05.

Ref.: BE/its